

číslo 3 - březen 2010 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

BAREVNÉ JARO JE TADY

PEČENÍ BOCHÁNKŮ A RUČNÍ PRÁCE
S PANÍ DOMINOVOU

KLÁŠTER NAŠÍ PANÍ NAD VLTAVOU

MEXIČANÉ NA HLUBOKÉ

Za paní Janou Kálalovou

Když jsem v roce 1991 nastoupil jako tajemník na hlubockou radnici, poznal jsem tu drobnou usměvavou dámu poprvé.

Našli jsme si k sobě přátelský pracovní vztah a hlavně naprostou důvěru.

A tak když jsem v roce 1994 poprvé kandidoval na starostu, udělal jsem s paní Janou Kálalovou dohodu, že p o d m í n k o u m ě h o starostování bude ona ve funkci hlavní účetní. Roční

rozpočet našeho města je cca 80 až 100 milionů ročně a to jsou peníze, které každý rok protékaly paní Janě Kálalové rukama. A já potřeboval mít jistotu, že peníze »protékají« správně. U paní Jany Kálalové jsem tuto jistotu měl naprostou a ona mne za celou dobu naší spolupráce nikdy nezklamala. Odešla tak náhle, že jsem se jí už nemohl zeptat, zda jsem někdy nezklamal já ji. Naše úzká spolupráce nám vydržela celých 16 let a nejen mně paní Jana moc chybí.

Čest její památce.

Tomáš Jirsa, starosta a senátor

Odešel člověk, kamarádka – Jana Kálalová

Bylo to jako blesk. Jana nás opustila náhle a beze slova rozloučení. Nikdo z nás není na takovéto události připraven. Zpráva o Janině smrti nás všechny hluboce zasáhla. Proč právě ona a tak brzy musela odejít? Tu otázku si klademe pořád dokola.

A jaká byla? Takových lidí je na světě opravdu málo. S laskavým slovem a se srdcem otevřeným vítala každého, kdo za ní přišel. A nebyli jsme to jenom my z radnice, ale i lidé z města a okolních vesnic. Každému se snažila pomoci nebo poradit. Nikdy nepočítala minuty do konce pracovní doby. Jejím měřítkem bylo splnění povinností a včas odvedená práce. Nikdy neodešla, dokud nesplnila svůj úkol. Práce s lidmi a číslu, to byl její svět.

Ale nad tím vším byla její rodina. Manžel Láďa a synové Honzík a Vít'a. Jana myslela vždy více na svou rodinu, než na sebe. Byla velice skromná a obětavá. Netoužila po přepychu, ani po luxusních dovolených. Byla šťastná, když se všichni sešli a cítila, že je všechno v pořádku. To byl pro ni veliký dar. Ona svou rodinu nade vše milovala.

Ani já už k ní nepůjdu pro radu, nebo si postěžovat, jak se to dělá mezi děvčaty. Ani si už nevypijeme ranní kávu. Je to pro mě těžké, když přicházím ráno do práce a dívám se na její rozsvícené okno. Je tam sice světlo, ale Jana už tam není.

Jana nám opravdu chybí !!!

Jarka Šindelářová

❖ ZPRÁVY Z RADNICE ❖

Z jednání rady města

■ Návrh rozpočtu na rok 2010. Rada znovu projednala návrh rozpočtu města. Členové rady obdrželi tabulku se změnami oproti poslednímu návrhu. K těmto změnám došlo na základě vznesených připomínek a doplňků. Dále rada diskutovala nad vlastním rozpočtem, příjmy a výdaji. Do rozpočtu je zapojeno přes osm milionů z přebytku hospodaření roku 2009. Starosta navrhl, aby v rámci vytvoření určité rezervy byla u některých akcí výdajové části rozpočtu pozastavena realizace minimálně do poloviny roku, kdy bude provedena analýza plnění příjmové části rozpočtu a poté bude rozhodnuto o realizaci těchto akcí.

■ Jako součást rozpočtu na rok 2010 je nutno schválit rozpočet Fondu rozvoje bydlení a Sociálního fondu. Dle návrhu rozpočtu lze vypsát výběrové řízení na získání půjčky na rok 2010 a půjčit částku do výše 600 000 Kč.

■ Dopravní podnik města ČB předložil Smlouvu o závazku veřejné služby v silniční dopravě na rok 2010. Počty spojů jsou obdobné jako v roce 2009 a celkové náklady jsou také na předchozí úrovni. Jedinou změnou je ukončení provozu IDS k prosinci roku 2009, tzn. ukončení vzájemného uznávání časových předplatních jízdenek DP ve vlacích ČD a autobusů ČSAD Jihotrans na trase Hluboká – ČB.

■ Rada města souhlasí s pořádáním cyklistického závodu MTB RALLYE VLTAVA dne 18. 4. 2010 na pozemcích města dle navržené trasy. Rada města souhlasí s pořádáním triatlonového závodu XTERRA CZECH 26. 6. 2010 na pozemcích města.

Rada města ukládá dopsat úpravu křižovatky ulic Tyršova – Nad parkovištěm, zajistit příslušná povolení správních orgánů a po vypracování rozpočtu stavby vrátit na jednání rady města.

■ Vzhledem k výpadkům v dodávce pitné vody v Kostelci byla realizována loni nová el. přípojka k čerpadlům na vrtech pro pitnou vodu. Nyní bylo doplněno ovládání vodojemu pro zlepšení komunikace mezi čerpadly a vodojemem. Příspěvek na zařízení byl zařazen do rozpočtu.

■ Rada souhlasí se zahájením prací na přípravě podkladů a s podáním žádosti o dotaci z MAS Hlubocko – Lišovsko na projekt *Parkoviště ve sportovním areálu Hluboká nad Vltavou* u baseballového hřiště.

■ V souvislosti s vyhlášením mimořádné dotace výzvy na možnost získání dotace na zateplení veřejných budov byly urychleně zpracovány podklady na objekt Domova důchodců.

■ Město uzavřelo s Jaroslavem Kořánkem smlouvu o poskytnutí neinvestiční dotace o provozování pojízdné prodejny smíšeného zboží pro části obce Bavorovice, Munice, Líšnice, Kostelec, Hroznějovice, ale vzhledem k ukončení činnosti dotýčný vrátil poměrnou část. Nyní zajišťuje obsluhu pouze 1x týdně pojízdná prodejna pana Buřila, v Bavorovicích osadní výbor o náhradě jedná.

■ PMH Hluboká nad Vltavou na základě požadavků některých nájemníků připravil návrh nového Domovního řádu pro bytové a nebytové objekty a zařízení v majetku města, které spravuje. Návrh vychází ze vzoru užívaného v ČB. Dosud je v bytových domech města umístěn zastaralý nebo domovní řád chybí.

■ Rada města souhlasí s kalkulací vodného a stočného na rok 2010. Cena byla zachována na úrovni ceny loňské.

INZERCE

Administrativní pracovnice

● Townshend mezinárodní gymnázium v Hluboké nad Vltavou nabízí **volné místo administrativní pracovnice** ve školní kanceláři. Tato pozice vyžaduje administrativní, managementské schopnosti a schopnosti pro práci s veřejností. Zájemci o toto místo musí mít výborné znalosti anglického i českého jazyka slovem i písmem, PC Word. Životopis zasílejte na e-mail: contact@townshend.cz

● Bowling AQUA s.r.o.

v Hluboké nad Vltavou

přijme zaměstnance na plný PP

- obsluha bowlingu a baru
- muže do 35 let
- technicky zručný
- časově variabilní
- zodpovědný, spolehlivý, komunikativní,

příjemné vystupování

kontakt: Tomáš Chrt ☎ 721 384 834

● Daruji do dobrých rukou štěňata dlouhosrstých jezevčáků (pejsci).

K odebrání koncem března. Václav Kabourek, Purkarec 46 tel. 604 403 563

Strážníci varují

Během hlídání přechodů u školy si strážníci všimli několika rizikových způsobů chování, před kterými chtějí varovat. Jedná se o tyto případy:

1. parkování na přechodu – někteří řidiči při vystupování dětí zastaví přímo na přechodu. Neuvědomují si zřejmě, že tak ohrožují chodce, v tomto případě hlavně jiné děti, které pak musí vozidlo obcházet a vstupovat tak do vozovky mimo přechod. Na tomto místě musím připomenout, že i pouhé zastavení na přechodu pro chodce nebo méně než 5 metrů před ním, je přestupek, který lze řešit pokutou až 2 000 Kč.

2. vystupování dětí z vozidla přímo do vozovky – děti mají jiný odhad vzdálenosti než dospělý a mají větší sklon ke zbrklosti a nepozornosti, proto snáze přehlédnou přijíždějící vozidlo a mohou tak vystoupit přímo před něj. V lepším případě to odnesou pouze otevřené dveře od auta, v horším může být zraněno vystupující dítě. Pokud naučíte své dítě vystupovat na chodník, vyhnete se riziku jeho zranění i poškození vozidla.

3. přecházení mimo přechod – některé děti mají tendenci přecházet vozovku mimo označený přechod (dokonce i když u něj stojí strážník) a bohužel se najdou i rodiče, kteří je sami takto převádějí a tím je to rovnou i učí. Pokud je přechod pro chodce blíže než 50 metrů, je chodec povinen jej použít. V opačném případě mu hrozí pokuta až 2 000 Kč. Pokud naučíte děti už v raném věku vyžívat přechody pro chodce, snížíte do budoucna podstatně riziko jejich poranění.

4. parkování v protisměru – takovéto parkování zvyšuje riziko i následky případné srážky, protože při ní vozidla nejedou ve stejném směru, ale proti sobě a jejich rychlosti se tak sečítají. Pokud navíc před ním stojí jiné vozidlo, řidič má přes něj zhoršený výhled a může snáze přehlédnout přijíždějící auta a cyklisty a narazit do nich. Opět se jedná o přestupek, za nějž je možné uložit pokutu až 2 000 Kč.

5. zákaz stání – komunikace u školy je úzká a umožňuje tak sice zastavení (vystoupení osoby), ale ne stání (řidič se vzdálí od vozidla). Zaparkovaná vozidla komplikují dopravní situaci v okolí přechodu a zvyšuje se tak riziko zranění dítěte, srážky vozidel a zneprůjezdnění komunikace. Pokud chcete své dítě doprovodit do školy, zaparkujte raději vozidlo co nejdále od přechodu, jinak řidiči taktéž hrozí postih do 2 000 Kč.

Při hlídání přechodů mají strážníci za úkol především zajistit bezpečné přecházení dětí a nemohou se proto současně zabývat řešením dopravních přestupků. Přesto mohou závažnější přestupky zdokumentovat a předat je dodatečně ke správnému řízení.

ředitel MP Mgr. Karel Hubinger

Městská policie, Masarykova 35

Kontakt: 387 001 334, 774 728 009, 775 965 442

Velikonoční posezení v hotelu Záviš

Termín: 2. dubna 2010 Začátek: 17,00 hodin Poplatek: 50 Kč

Rok se s rokem sešel a jsou před námi opět velikonoční svátky. Stejně jako loňský rok jsme pro vás v Hotelu Záviš přichystali odpolední posezení, kde ovšem nebudeme jen sedět,

ale **upečeme si opět velikonoční bochánky** a ve volné chvíli si ušijeme malou velikonoční ozdůbku pod vedením nám všem známé výtvarnice paní Dominové ze Záměstí, která i přes svůj nabitý program (zvláště v tomto období) přislíbila, že si najde chvíli a potěší nás svou přítomností.

Těsto na bochánky bude zadělané, jen si prosím přinesete mandle na ozdobu.

Kdo si bude chtít **vyrobiť malou velikonoční ozdobu**, přinese si ještě šicí potřeby.

Umělé vajíčko (cena 10 Kč) a látku přinese paní Dominová.

Nic dalšího není třeba.

Všichni zájemci se mohou přihlásit přímo v recepci Hotelu Záviš nebo telefonicky na č. 387 966 666 do konce měsíce března.

Moc se na vás všechny těší Hanka Hanušová a ostatní zaměstnanci hotelu Záviš.

Mladí baráčníci v Hluboké

Svým elánem a snahou přiložit ruku k dílu jsou vlastně tetičky a sousedé hlubocké obce baráčnícké mladí všichni. Přece však máme v pozornosti ty věkově mladší. Ke dvěma mladým baráčníkům přijatým již dříve, přibyli nyní další dva. Na únorovém sedění složili baráčnícký slib, na rychtářské právo, Věra Mácová a David Gabriško. Určitě budou posilou v práci hlubockých baráčníků.

V dalším programu byl slib členů konšelstva nově zvoleného na minulém výročním sedění, kde byla rychtářkou znovuzvolena tetička Marie Gabrišková.

Kromě účasti našich baráčníků na plesové sezoně okolních baráčníckých obcí, připravuje tetička rychtářka Gabrišková zajímavý dvoudenní zájezd na jižní Moravu v polovici května. Stále je možnost se přihlásit.

Pravidelná měsíční sedění baráčníků (první pátek) ve své rychtě »kaplanka,« mají po vyčerpání oficiálního programu, v další části přátelskou besedu, často provázenou zpěvem přítomných a hrou heligonek pana Ladislava Rouska a pantatinka Jaroslava Dobeše. Hosté jsou vítáni.

František Kvapil

Zveme Vás na návštěvu

Schwarzenberská mateřská škola zve všechny, kteří mají zájem, na návštěvu naší školky v **Den otevřených dveří**, které jsme připravili na **středu 31. března mezi 9– 15,30 hodinou**.

Rádi přivítáme nejen maminky s budoucími »školáčky,« ale i ostatní spoluobčany, kteří mají zájem prohlédnout si zrekonstruované prostředí současné mateřské školy.

Vzpomínky na dětství jsou vždy milé!

Zvou Vás děti

a kolektiv učitelek Schwarzenberské MŠ

M.R.
- pletená móda
- originály dle vlastního
výběru na zakázku
Nerudova 826
Hluboká nad Vlt.
Telefon:
736 455 494

Pod zákazem vstupu je téměř 20 tisíc hektarů

V úterní MF DNES (9. února 2010) mne pan Jiří Bureš obvinil, že nemám právo kritizovat uzavírání tisíců hektarů na Šumavě. Zdůvodnil to tím, že v katastru Hluboké nad Vltavou, kde jsem starostou, je 1) »pro běžného občana, jen z důvodu existence obory a golfového hřiště, uzavřeno cca 46 % jeho rozlohy a téměř všechny lesy« a 2) »i když je obora protkána množstvím cest, pro nově budovanou cyklostezku musel být nasypán zemní val do koryta Vltavy, aby se oplocení vyhnula«.

Ad 1) Číslo 46% území je buď úmyslná nepravda, nebo pan Bureš neumí počítat. Stará obora (1511 ha) u Hluboké nad Vltavou byla zřízena a oplocena v roce 1771 a od té doby určena k chovu a lovu zvěře. I když nejsem myslivec, uznávám tento fenomén a jeho ekonomické přínosy pro město. A také uznávám, že stříli-li se ve Staré oboře po celý rok, není možné do ní pustit volně veřejnost. Nicméně, vedení obory ji několikrát ročně, když se neloví, pro veřejnost otevírá. Je také potřeba, aby si pan Bureš přečetl, za jakým účelem se zřizuje obora a za jakým národním park. Ad 2) Trasa zmíněné cyklostezky vznikala velmi komplikovaně a musela respektovat řadu zájmů, zejména požadavků ochrany přírody.

Správce obory, Lesy ČR, vydal k trase přes oboru souhlasné stanovisko. Mnoho »nevládek« se tehdy do povolených řízení odvolávalo. Cituji např. tehdejší stanovisko hnutí CALLA: »Trasa cyklostezky z Hluboké nad Vltavou do Purkarce je navrhována atraktivním, historicky i přírodovědně hodnotným územím Staré obory. Jedno z nejvýznamnějších center výskytu přirozených smíšených porostů dubohabřin a lipových bučin v jihočeském regionu zahrnuje nejen zmíněnou oboru s chovem daňčí, muflonů a jelení zvěře, ale i chráněná území Baba a Karvanice. V soustavě Natura 2000 je území začleněno jako evropsky významná lokalita a ptačí oblast. Jedna z navrhovaných tras přecházela přes pravěké hradiště, které je nemovitou kulturní památkou.« »To jsou fakta, která ovšem nevylučují za určitých podmínek návštěvu tohoto území, což dokazuje i turistická pěší stezka. Nová asfaltová cyklostezka ale do obory nepatří«, dodává Vladimír Molek.

Ptám se, mám-li si zamést před vlastním prahem já (jak mi navrhuje pan Bureš), nebo ekologisté. Rozdíl mezi Hlubokou nad Vltavou a mnou kritizovanou situací na Šumavě je, že ať už trasa cyklostezky, vznik golfového hřiště či využití a zpřístupnění obory probíhá jako otevřená diskuze s vyjednaným kompromisem na konci. Tento kompromis je nakonec schválen usnesením zastupitelstva a potvrzen magistrátem či krajem, podle toho, komu příslušné správní rozhodnutí náleží. Na rozdíl od Šumavy, kde je většina rozhodnutí provedena způsobem »o nás bez nás«. Pan Bureš se v kritice vyhnul tomu, že 19 šumavských obcí podalo správní žalobu na ministra Bursíka za to, že s nimi neprojednal rozhodnutí o rozšíření bezzásahových území.

Pan Bureš také nezmiňoval, že šumavští starostové musí bojkotovat jednání Rady NPŠ, aby upozornili na skutečnost, že správa NPŠ ani ministerstvo neplní sliby a dohody a potřebné podklady s obcemi neprojednávají. Pan Bureš také nezmiňuje několikaletou ostrou kritiku obou krajů, na jejichž území se NP Šumava nachází, neboť kraje nejsou do rozhodování o budoucnosti Šumavy přizváni. A jak je to s uzavíráním území na Šumavě? Po roce 2007 bylo nově instalováno cca 200 zákazových tabulí podél státní hranice, kam turisté z bavorské strany mají volný přístup od 1. 7. do 15. 11. každoročně i po neznačených cestách včetně hraničního chodníku. Šlo tedy jen o to, jak šumavský park znepřístupnit. Navíc zákaz chůze po hraničním chodníku v oblasti mezi Luzným a Roklanem, prosazený v roce 2009 správou NP Šumava zatím na 2 roky, je protizákonný, protože odporuje zákonu o schengenském prostoru. Pan Bureš není patrně informován o tom, že rozsáhlé oblasti centrální Šumavy byly už v letech bez opory v zákoně nazvány »klidovým územím« se zákazem vstupu. Právníci krajského úřadu pak přišli na to, že klidové území ano, ale zákazy ne. Obce se proti nezákonným zákazům vstupu vzbouřily a Správa NPŠ slíbila starostům, že klidová území zruší. To se ale nestalo. Jejich naprostá

většina byla přetransformována do území zvýšené biotopové ochrany« nebo do »zvláště cenných území« a byl sem plošně zakázán vstup na základě paragrafu 64 zákona o ochraně přírody a krajiny. Nově pak další území dostalo ještě navíc název »divoké srdce Evropy«, jehož podstatou je právě, mimo jiných aktivit, zákaz vstupu. Upozorňuji, že většinou nejde o oblasti I. zón.

Na české straně se do těchto příhraničních území, ať se jmenují tak nebo onak, kromě výjimek nesmí, na bavorské většinou ano. Dobrým příkladem je Modrý sloup, z německé strany volný přístup a z české strany zákaz i přes to, že sem na našem území vede cesta. Další zákazy a omezení jsou podle vyjádření správy parku plánovány už v tomto roce. Kromě devastace lesů v NPŠ kritizují trvale to, že turisté do českých částí Šumavy nesmí, přestože Správa NPŠ tvrdí, že oba parky, tedy Národní park Šumava a Národní park Bavorský les, musí být co nejvíce propojeny. Podle posledních údajů je dnes pod zákazem vstupu na Šumavě téměř 20 tisíc hektarů.

Ing. Tomáš Jirsa, *Mladá fronta DNES*, 16. 2. 2010

Se slavným chirurgem,
přítelem Hluboké n. Vlt.
prof. Dungle
S panem profesorem
Pavlem Dungle
diskutujeme budoucnost
hlubockého
rehabilitačního centra

www.tomasjirsa.cz

OZNÁMENÍ

Zástupci Finančního úřadu v Českých Budějovicích
navštíví městský úřad Hluboká nad Vltavou
ve dnech 8.3 a 15.3.2010 v době od 10 do 17 hod.

(v zasedací místnosti) ve věci **daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob**. Účelem je poskytnutí tiskopisů přiznání, daňových složenek a informačních materiálů poplatníkům.

Dále budou pracovníci finančního úřadu daňová přiznání přijímat, případně zodpoví konkrétní dotazy k jejich vyplňování.

Stejně jako v minulých letech nelze daň platit na místě v hotovosti, ale každý má možnost zaplatit např. daňovou složenkou bez poplatku na jakékoliv poště

Ing. Pavel Adámek, MÚ Hluboká nad Vltavou,
Odbor ekonomický a správa majetku

Prodej palivového a krbového dřeva

Naštípané v délkách 25,33,40

a 50cm – 725 589 521

Naštípané v délce 1 metr

– 721 602 436

www.palivovedrivi.eu

Firma hledá místnost

v Hluboké nad Vltavou, čistou, suchou,
cca 12 až 15 m²,

kteřou bychom si pronajali jako sklad,
tel. 387 965 939, paní Trčková

Tradice pro potěšení

Ještě jedna vzpomínka na Vánoce – Živý Betlém v Bavorovicích

Snad všichni, kteří se dozvěděli o návrhu mladých hasičů uspořádat v Bavorovicích Živý Betlém, byli překvapeni a se zvědavostí očekávali nahlášený termín 23. prosinec 2009.

I přes nepřízeň počasí se akce uskutečnila. Díky velikému nasazení všech účinkujících byly desítky diváků nadšeny a ke koledám našich malých zpěváků se spontánně přidaly. Bez vydatné pomoci našich hostinských Petry a Jirky s organizací, ozvučením i zkouškami by asi představení tak úspěšné nebylo – moc děkujeme. Zatímco kozičky okusovaly stromečky kolem

stáje, Josef s Marií chovali Ježíška a přijímali dary od chudých pastušků i od tří králů, anděl poletoval kolem a přihlížející přispívali dárky dle svých možností – od peněžních do truhličky, přes hry a dárkové předměty, až po krmení pro koně – dopředu bylo totiž ohlášeno, že veškerý výtěžek z této akce bude věnován centru ARPIDA v Českých Budějovicích. Předání těchto darů se uskutečnilo v neděli dne 7. února 2011. Děkujeme všem dárcům, účinkujícím i divákům, kteří nás přišli podpořit.

SDH Bavorovice

Hroznějovický Masopust

Dne 13.2.2010 se již po čtvrté sešel průvod masek v Hroznějovicích na návsi, aby popřál a potěšil obyvatele vesnice. Letošní tuhá zima umožnila i projížďku na saních samochodkách z Mrazíka. Takže Marfuška místo kamenného pokladu vezla poklady nejcennější – a to děťátka, které si to nádherně užily.

Náš průvod zavítal ještě do Poněšic a následně na Městský úřad Hluboká nad Vltavou a do Domova důchodců na Hluboké. S harmonikou nás doprovodil hlubocký zastupitel pan Ing. Jan Zasadil. Patří mu naše velké poděkování za jeho přízeň vůči nám. Jeho zpěv a veselé tóny jeho harmoniky zpříjemnili cestu průvodu jak v sobotu v Hroznějovicích, tak v úterý po Hluboké.

Tóny jeho harmoniky a jeho hlasu se rozléhaly po Hroznějovicích dlouho do noci.

Moc děkujeme i jménem všech Hroznějovických, kteří sena společně zpívání každoročně moc těší. Všichni měli možnost vybrat si písničku dle vlastního přání. A samozřejmě děkujeme i panu starostovi (v kostýmu – údajně to byl kirgizský kroj, dostal jej darem na toukách po zemích bývalého SSSR), který se k našemu průvodu přidal alespoň na cestu do Domova důchodců. Jménem celého průvodu děkujeme všem, kteří nás pohostili a do našeho košíčku přidali nějakou tu koledu.

*S přáním hezkého dne Katarína Hyleneová
a Hroznějovická Dobromysl OS*

Nové domy Pod Hůrkou

Možná i vy jste si všimli nové protihlukové zdi podél silnice směrem na Týn nad Vltavou v oblasti hlubocké čtvrti Pod Hůrkou. A někteří lidé se ptají, proč se objevila zrovna tam, někomu se líbí, někomu ne... Lidé se zajímají, proč tam ta stěna je a proč ji město nepostavilo také v jiných lokalitách města, podobně zatížených dopravou.

Karel Vácha ml., spolumajitel firmy Stavitelství Vácha a syn nám k tomu řekl: Pokud mohu přiblížit celou akci, a vysvětlit o co jde, tak tedy naše firma provádí přípravu základní technické vybavenosti – voda, plyn, kanalizace, elektrika – pro parcely budoucích 46 rodinných domů v této lokalitě. Jsme zavázáni splnit určité podmínky, které pro staveniště určují vodohospodářská povolení – povoloval Magistrát ČB, dopravní – silnice, komunikace a chodníky, tam podmínky povoloval Dopravní odbor Magistrátu města České Budějovice. Plynové přípojky, sadové úpravy a protihlukovou stěnu odsouhlasil stavební úřad Hluboká nad Vltavou. Takže máme vydána tři stavební povolení a protože je to stavba ve větší části města a hygiena se k tomu také vyjadřovala, předepsala protihlukovou stěnu, kterou jsme vybudovali.

Nutnost vybudování protihlukové stěny byla tímto dána, sdružení vlastníků těchto pozemků jako investor financovalo čtyři miliony, aby stěnu vybudovalo. Stěna tam tedy není proto, že my si ji přejeme, ale proto, že musíme splnit předepsané podmínky. Ta stěna je určitě nutná z více hledisek, které je nutno podle předpisů dodržovat.

Je pravda, že v tomhle úseku silnice na Týn jezdí auta hodně rychle, a to přesto, že je to už na začátku města a navíc je tam teď díky stavbě rychlost omezena na 30 km/h. Díky budoucí zástavbě se bude upravovat i odbočovací pruh a je tam předepsaný bezpečnostní ostrůvek, což také zklidní jízdu. Je to připraveno tak, že pokud by se lokalita zastavěla rodinnými domy i na druhé straně, bude tam opět vybudován kruhový objezd, do kterého by se vjíždělo z obou těchto míst. Je pravda, jak se tam teď často pohybují, že auta tudy profíčí stovkou, stovácítkou, bezohlednost řidičů je značná a zřejmě ostrůvky a kruhové objezdy jsou nutností. Na tohle si musíme zvykat a já si myslím, že všechna opatření jsou přínosem pro lidi, kteří tam v budoucí zástavbě budou bydlet.

V této části také prochází vzduchem vysoké napětí, ovšem my vedení v rámci ZTV ukládáme pod zem. Bude uloženo pod komunikacemi, vlastně i směrem k Municím až ke kravínu s ohledem na možné rozšíření výstavby i do této části, takže pro některé majitele pozemků i polí výhoda v tom, že nebudou mít sloupy uprostřed svého pole nebo pozemku.

Je to všechno zřejmě i proto, že předpisy se zpřísňují a mění?

Pravidla se mění, stejně tak je v této lokalitě jinak proveden odvod splaškových vod. Obvyklý byl – tak jak je běžné nejen na Hluboké – společný odvod splaškových a dešťových vod, ale dnes už jsme museli provádět odděleně odvod dešťové i splaškové vody.

Všechny parcely jsou už rozprodány? Kdy se začne stavět?

Časové omezení, kdy začít stavět, není předepsáno. Některé parcely koupili i jako investici do budoucna, jednak ceny pozemků na Hluboké stále stoupají, takže je jistě možné je časem s výhodou prodat, nebo je kupují třeba pro své děti až nastane čas, kdy budou potřebovat stavět. Většina případů je ale těch, kteří chtějí začít stavět hned.

Prodej parcel zajišťuje rovněž hlubocká firma Zprobas, myslím, že to je také přínosné. V září jsme začali s pracemi na inženýrských sítích, dokončené by měly být v květnu nebo červnu. Pokud se nestane nic nepředpokládaného, budou v této době zkolaudovány a v létě by už se mohlo začít stavět.

Volných je ještě asi deset parcel. Záleží, jak se majitelé rozhodnou, stavět v těch místech bude i naše firma, máme zájem tam postavit nejen klasické rodinné domky, ale například i kombinované bydlení – dům se čtyřmi byty a společnou zahradou, takže by to byla schůdnější a levnější možnost pro ty, kteří nechtějí bydlet v paneláku nebo bytovce, ale finančně nedosáhnou na rodinný dům. Většinu z těch parcel koupili hluboční občané, několik lidí z Budějovic a ze Zlivi, převážná část je mladší generace kolem 30 let, takže už zřejmě uvažují o stavbě.

Parcely v této lokalitě jsou navrženy tak, aby v severovýchodní části byly o minimální výměře 600 m² a v jihozápadní části minimálně 950 m². Hustota domů bude menší, navíc je tam odborem životního prostředí předepsáno osázení zeleně, takže i vedle komunikace, kde se počítá s chodníkem, budou osázeny stromy, jeřáby, javory a pod. Bude to přírodnější, zelenější a protihluková stěna v další části pokračuje zemním valem, který také bude osázen dřevinami.

Informace pro rodiče budoucích předškoláků

Přijímání dětí do mateřské školy pro školní rok 2010– 2011

Přijímání dětí pro nový školní rok 2010– 2011 bude probíhat postupně na 3 pracovištích v době od 7,30 hod. do 12,00 hod. vždy jeden den v měsíci dubnu 2010.

MŠ Ruská 527

středa 7. 4. 2010

MŠ Masarykova 56

čtvrtek 8. 4. 2010

MŠ Masarykova 62

pátek 9. 4. 2010

K přijímání do MŠ se dostaví rodiče společně se svými dětmi (věk 3–6 let). Je-li dítě dlouhodobě nemocné, donesou s sebou rodiče vyjádření odborného lékaře o způsobilosti dítěte. Zároveň doloží rodiče očkovací průkaz přihlašovaného dítěte.

Pro přijetí dětí jsou stanovena kritéria:

1. děti 1 rok před začátkem povinné školní docházky, rodiče mají trvalé bydliště v Hluboké n.Vlt.
2. děti, které dovršily věk 4 let, mají trvalé bydliště v Hluboké/Vlt.
3. děti věku 3 let na celodenní docházku, mají trvalý pobyt v Hluboké/Vlt.
4. děti, které dovršily věk 4 let a nemají trvalý pobyt v Hluboké/Vlt., ale rodiče zde pracují
5. děti na nepravidelnou docházku (4 hodiny denně, 5 dnů v měsíci), pouze v případě nenaplnění kapacity MŠ

Žádosti o přijetí do MŠ si mohou rodiče vyzvednout na jednotlivých pracovištích mateřské školy ve dnech 29. – 31. 3. 2010 nebo stáhnout z www.ms.hluboka.cz.

Kam s nimi? Aneb jarní psí zamyšlení...

Dobře se podívejte na toto štěňátko, toto psí dítě. Jsou jako děti lidské. Přicházejí na svět, protože příroda má svoje pravidla. Na rozdíl od těch lidských, tato pravidla fungují bezchybně. Takže – je jich víc, jsou asi tři měsíce tady, jsou roztomilá, rostou jako z vody a mají svoje oprávněné nároky. Jenže – kam s nimi??? Jejich příchod na svět totiž nikdo neplánoval. Paní majitelka jejich rodičů jaksi opomněla přírodní pravidlo číslo jedna – rozmnožovat se, jde-li to. V případě soužití fenky a psa v jednom bytě lze tento nevyhnutelný vývoj předpokládat, pokud tomu ten za ně zodpovědný, majitel, nezabrání. Pokud nezabrání, jako v tomto případě, co potom? V jednom malém bytě pak bydlí dva lidé a sedm psů. Tři dospělí a tato štěňata. Budou ale muset být opustit a do nového domova lze vzít pouze jednoho ze sedmi psů. Otázka kam s nimi? je tedy velmi aktuální.

Lze jen nechápavě, případně pobouřeně, potřásat hlavou nad tak, kulantně řečeno, nezodpovědným přístupem majitelky ke svým zvířatům. Tato důchodkyně má totiž ve svém stávajícím bytě naprosto nevhodné podmínky k jejich »chovu« a v současné době, podle jejího vyjádření, nemá ani finanční prostředky. Hrozí, že situaci bude řešit z pohledu štěnat a dvou dospělých psů velmi drasticky – vyhodí je na ulici!

Je to nekonečný příběh – lidé napravují pochybení jiných lidí, aby nebylo ubližováno nevinným. Je to opět na těch zodpovědných, chápavých, soucitných... ale nebýt jich, člověk by přestal být snad člověkem.

Proto prosíme – pomozte najít těmto obětem lidské nezodpovědnosti a neschopnosti řešit věci včas nový domov! Jsou v tom opravdu nevinně, narozdíl od nás, dospělých lidí.

SOS Animal, ☎ 777 597 535

Jak se stěhuje prodejna potravin?

Změna je život, říká se. Někdy k lepšímu, jindy k horšímu. Prodejnu Jednoty potkala změna dosti podstatná v lednu, kdy se stěhovala z prostoru většího do mnohem menšího. A po výstavbě nového

multifunkčního domu, který nahradí starou budovu Jednoty uprostřed města, se postěhuje zase zpátky. Zkrátka a dobře, prodejnu potravin Jednota teď najdete vedle Knihkupectví Olgy Trčkové, v budově Domova Důchodců U Zlatého kohouta. Jak přesun probíhal jsme se zeptali vedoucí prodejny paní Heleny Slabé:

Všechno zboží jsme odvozili na nákupních vozičkách – hezky z kopečka – a měli jsme štěstí, protože v té době ještě nebyl sníh! Veškerý přesun zboží odnosit osobně zaměstnanci prodejny a z ústředí naší firmy nám také pomohli. A jen jsme otevřeli, tak sniž napadl. Druhého ledna jsme udělali inventuru, pak se stěhovali a otevírali jsme osmého. Co se nám sem ze zboží nevešlo, to Jednota rozvezla na jiné prodejny. Ale ano, bylo to dost náročné, ale zvládli jsme to, jsme zvyklí, zboží přece přenášíme a navážíme pořád... A musím říct, že jsme se už docela i těšili, jaké to tu bude.

A jak jsme si zvykli? Z většího do menšího se nestěhuje obvykle nejlíp – ale zvykli, že začátku samozřejmě jsme se cítili nezvykle, je to tu menší, veškerý sortiment tady mít nemůžeme. Když jsem sem první přišla, vyděsila jsme se, že z tohoto prostoru krám nikdy neuděláme. Uprostřed stála míchačka – podlaha je dodnes od betonu, to nejde odstranit – řemeslníci tady byli rozkramaření se svým vercajkem... Ale všichni se snažili, vyhověli nám v čem mohli a oranžový tón výmalby – který má Jednota v logu – místnost krásně rozsvítli.

I ten prodej tady je milý, není to tak neosobní, lidé si popovídají, mají nějaký problém, tak se svěří, není to tak anonymní, jako ve velkých prodejnách. Přece jen na Jednotě usoudili moudře, že lidé tady byli zvyklí nakupovat, ti, co nemají auto a staří lidé z města to sem mají blízko a jsou tady nakupovat zvyklí. Snažíme se, aby základ sortimentu tady k dispozici

byl, takže vše nejdůležitější tady najdou. Objednáváme zboží po méně kusech, v mírně omezeném sortimentu, ale je teď rychlejší obrát a jde to také. Pochopitelně že tržba klesla, obrát je menší, ale jsme tu spokojeni a skoro se nám ani nechce stěhovat zpátky, až to bude dokončené.

Také si myslím, že je to tady sice menší, ale hezčí. Svítí vám sem sluníčko a hned za dveřmi jde život kolem...

Je pravda, že tam ve staré prodejně jsme uvnitř nevěděli, jestli je den, jestli prší nebo svítí sluníčko. Navíc tady máme trochu prostoru před prodejnou, jsme v úrovni chodníku, a lidem to zřejmě docela vyhovuje.

Zakotvené ve smlouvě máme, že se vrátíme do nově postavené budovy, ale dům už nebude ve vlastnictví Jednoty. Jistě to bude moderní, nová prodejna, je pravda, že stará Jednota už opravdu dosloužila.

Já si to všechno pamatuji, byla jsem tady v prodejně Jednoty od samého začátku, je to 31 let. To už jsem předtím prodávala na zámku, tam měla Jednota bufet, 34 let jsem u Jednoty.

Jsem v obchodě zvyklá, já už bych mohla být i doma, ale nemůžu – mně by lidi chyběli. Práce mě baví, líbí se mi tady, a dokud budu moci, chci prodávat. Tady v prodejně je to klidnější a přehlednější, ve staré býval třeba problém i se zloději, s krádežemi, skrze regály nebylo moc vidět dozadu a někteří toho využívali. Pak se sice instalovaly kamery a to trochu pomohlo, ale tady máme krásný přehled přes celou prodejnu.

Jsmo rádi, že takhle v nové prodejně můžeme lidem vyhovět, že si mají kde nakoupit uprostřed města a zvlášť ti starší si to moc chválí, nejvíce asi obyvatelé Domova důchodců, ti jsou nadšení, nemusí se ani oblékat a skočí si pro čerstvý rohlík nebo něco dobrého.

Těšíme se na léto, něco vymyslíme, třeba zmrzlinu, nebo před vchod nějaký stoleček, aby se tu lidé zastavili. Přibereme do sortimentu víc zboží, aby si tady lidé mohli dát nějaký chlebiček nebo rychlou svačinu. Přece jen kolem projde proud turistů a i když stavba život tady kolem asi trochu naruší, snad průchod lidí bude v rámci možností zachován.

Jsmo tady pro vás, vítáme stále i nové zákazníky, po přechodnou dobu se tady budeme potkávat a za dva roky zase na shledanou v novém obchodě Jednoty. Zřejmě to tady potom s novým domem ještě víc ožije, přibudou nové partaje, nové obchůdky – a to je snad dobře...

sít' prodejen Trefa, Jednota spotřební družstvo České Budějovice

Adresa: Zborovská 857, 373 41 Hluboká nad Vltavou **Telefon:** 387 965 327 **Vedoucí:** Helena Slabá

Provozní doba: Po-Pá: 7-18 hod. So: 7-12 hod. Ne: 8-11 hod.

Vyberte si svobodně dodavatele elektřiny

Stále se mezi námi najdou tací, kteří netuší, že stejně jako si mohou svobodně vybrat mobilního operátora, si mohou zvolit svého dodavatele elektřiny. Bez ohledu na to, v které části ČR bydlí. Všude kam vedou »dráty«, které končí elektroměrem, umí všichni dodavatelé elektrickou energii dodat.

Je to snadné Změna dodavatele je navíc velmi snadná. Běžným standardem je vyřešení během jednoho telefonního hovoru nebo návštěvy webové stránky. Veškeré formality spojené s přechodem za Vás obvykle vyřídí nový dodavatel na základě plné moci, kterou podepíšete a zašlete poštou.

Bez rizika Přechod není spojen s rizikem přerušení dodávky elektrické energie, a to ani v případě krachu dodavatele. Ze zákona by v takovém případě elektřinu automaticky dodával místně příslušný distributor za nepatrně nevýhodnější sazbu a jen do okamžiku, než si vyberete nového dodavatele. Pro běžnou domácnost by taková situace vyvolala dodatečné náklady asi 5 Kč za den.

Není třeba nic předělávat Při přechodu k novému dodavateli elektrické energie zůstává elektroměr i vedení na svém původním místě. Pouze proběhne odečet stavu elektroměru (bez Vaší asistence) a začne Vám chodit vyúčtování s jiným logem. Nemusíte nic aktivně dělat.

Nikdo se nebude zlobit Svým případným rozhodnutím o změně na sebe nepřivoláte hněv původního dodavatele ani »majitele drátů«, tedy distributora. Ten Vám bude nadále poskytovat stejně kvalitní služby, protože za pronájem rozvodné sítě bude z Vašeho účtu za elektřinu dostávat stále stejný díl. Nový dodavatel mu jej bude vašim jménem přeposílat.

Na co si dát pozor? Je velmi nerozumné podepisovat smlouvu pod nátlakem, bez předchozího prostudování obchodních podmínek a ceníku. Rozhodně je třeba se ujistit, že nejsou zvlášť zpoplatněny některé úkony, jako je aktivace nebo ukončení smlouvy či využití zákaznického servisu. Před podpisem smlouvy je dobré přesvědčit se o délce výpovědní doby, standardem na trhu jsou 3 měsíce.

Má změna smysl, když se vlastně nic nezmění?

Pro každého může mít jiný smysl. Někdo si prostě rád vybírá a vyhovuje mu, že o jeho přízeň soupeří více firem. Jiný si najde konkrétní přínosy, které jsou s přechodem k jinému dodavateli spojené. Například Nano Energies nabízí takzvanou zelenou elektřinu získanou z obnovitelných zdrojů, vyrobenou převážně v solárních elektrárnách na území ČR.

Navíc prodává elektřinu za nejnižší ceny v Jižních Čechách. Roční úspora oproti nejběžnějším cenám v regionu může dosáhnout několik tisíc korun za rok. Nabídka je doplněna systémem zvýhodnění pro spokojené klienty, kteří se rozhodnou Nano Energies dále doporučit. Získají tak pro sebe i nového klienta takzvané volné kWh, které ještě snižuje výdaje za elektřinu. Samozřejmostí je kvalitní zákaznický servis na lince 226 257 257 s informovanými a příjemnými pracovníky, kteří ochotně poskytnou informace zájemcům i zákazníkům.

Proveďte sami kvalitu servisu na lince 226 257 257, nebo si vyhledejte potřebné informace sami na stránce

www.nano-energies.cz

– inzerce –

První nové kláštery vyrostly v Česku už v 90. letech minulého století. Dva, které u nás začal stavět řád trapistů, až v novém tisíciletí, jsou s nimi nesrovnatelné. Rozlohou, kapacitou i uměleckou autenticitou konkurují těm, které vznikly před několika staletími. Jejich výstavbu financují mateřské komunity z Francie a Itálie.

Na likvidaci původních center řeholního života stačilo komunistické tajné policii několik dní roku 1950. Pod krycími názvy »Akce K« a »Akce R« provedla jejich bleskové přepadení. Řeholníci skončili v internačních táborech, kde řada z nich i zemřela, budovy i movitý majetek byly zabráný.

Budovy, které mnohdy patřily k architektonickým skvostům, nechal socialistický stát chátrat, v horším případě je přizpůsobil »pro své účely«. Proměnily se ve sklady, armádní ubytovny nebo kraviny. Přesné vyčíslení škod možné není, pohybují se ale v řádech miliard korun.

Obtížné znovuzrození

Řeholní řády u nás – s výjimkou sester, které se staraly o mentálně postižené – prakticky až do roku 1989 neexistovaly. Znovu začaly ožít až v roce 1990.

»Nastěhovali jsme se do zchátralých budov a pokoušeli se dát je do takového stavu, abychom v nich mohli žít,« vzpomíná Michael Pojezdny, strahovský opat a předseda Konference vyšších představených mužských řeholí v České republice. Hledání duchovního života tehdy mnoho mladých zájemců o řeholní život vyvedlo do zahraničí.

Vracet se první komunity začaly už v polovině 90. let. Například klarisky, které odešly těsně po roce 1989 do západoněmeckého Paderbornu, po pěti letech přesídlily zpět do Brna. V roce 1997 se řeholnice přestěhovaly do nové budovy v Brně– Soběšicích.

Kdo jsou trapisté

– Jejich historie sahá do roku 547, kdy byl založen benediktinský řád v italském Monte Cassinu.

– Roku 1098 se ve francouzském Citeaux odstěhovali cisterciáci, kteří benediktiny vinili z přílišného zájmu o světské záležitosti.

– K dalšímu oddělení došlo o osm století později. Ve francouzském cisterciáckém klášteře La Trappe vznikla přísnější komunita trapistů. Zájem o řeholní život vyvedl řadu mladých lidí

z Čech za hranice. Právě oni zakládají novodobé české kláštery...

Žít v odloučenosti

Pátého srpna 2008 položila komunita čtrnácti sester trapistek z italského Vitorchiana základní kámen stavby v Poličanech na Benešovsku. Klášter *Naší paní nad Vltavou*, stojící na břehu vodní nádrže Slapy, po svém dokončení ubytuje až 80 sester.

Řády tohoto typu mají zvláštní požadavky na své umístění. Je to dáno způsobem jejich každodenního života. Trapisté, přísnější odnož cisterciáckého řádu, totiž žijí modlitbou a v tichu. Proto hledají místa, která jim umožní žít v odloučenosti. A protože se živí manuálně, a to nejčastěji zemědělskou prací, potřebují vlastní pozemky.

Důvodů, proč se mniši prostě nenastěhují do původních klášterů, je ale více. Pro některý druh společenství by rekonstrukce staré budovy byla nepřijatelnou. Je totiž třeba vyrovnat se s požadavky památkářů. To celou záležitost nesmírně prodražuje, nebo dokonce znesnadňuje vlastní činnost řádu. *Autor: Pavla Kreuzigerová, časopis Ekonom, výňatek z článku*

Jak postavit klášter?

Hlubocká firma Stavitelství Vácha a syn staví pro příští tisíciletí

Když jsem tak přemýšlela, že po masopustním tématu plném zabíjačkových specialit by to chtělo tentokrát nějaké duchovnější – postní – téma, netušila jsem, že inspirace je tak blízko. Stavitelství Vácha a syn z Hluboké nad Vltavou totiž staví kousek níž po proudu Vltavy – věřte tomu, nebo ne – klášter! V Poličanech, pár kroků od proslulých Křečovic, známých většině národa spíš pod jménem *Vesnička má středisková*.

O stavbě kláštera mi vyprávěla Eliška Adamová a její bratr Karel Vácha, spolumajitelé hlubocké stavební firmy. Bylo znát, že provádění stavby, která je přežije aspoň o tisíc let, je zajímavá a těší.

Cesty Boží jsou nevyzpytatelné, stavařské úkoly náročné: postavit rozlehlý klášter i s kostelem, a to ještě tak, aby v něm bylo naprosté ticho – tedy až po kolaudaci – není jednoduchá věc. Řád trapistek je totiž řád tichý, mlčenlivý, ovšem pracovitý a rozjímající. Když jsem si prostudovala, jaký život sestry a bratři tohoto řádu žijí, řeknu vám – žijí ho moudřeji než my. Uvnitř kláštera se věnují kultu Božímu podle Řehole sv. Benedikta, slouží Bohu v samotě a mlčení, ve vytrvalé modlitbě, práci a radostném pokání. Práce je zdrojem jejich obživy. Protože kláštery tohoto řádu najdete různé ve světě, ale původ má v Itálii, pěstují například zeleninu, ovoce, olivy a vinnou révu, dělají marmelády, olej a víno, vaří pivo, nebo tisknou obrázky. U kláštera *Naší Paní nad Vltavou* budou mít čokoládovnu a začnou vyrábět čokoládu!

Jak jste přišli ke stavbě kláštera?

Eliška Adamová: Nevím, co se vybaví vám, když se řekne »trapistický klášter«. Když jsem na něj dělala v roce 2008 cenovou nabídku, tak mi to slovo nic neříkalo. Dnes máme za sebou 16 měsíců práce, se sestrami řádu se setkávám každý týden na kontrolních dnech – už jich máme za sebou přes šedesát – a sestry obdivují, jak se věnují svému poslání.

Začalo to tak, že v srpnu 2008 jsme mezi více zájemci vyhráli výběrové řízení na stavbu *Kláštera Naší Paní nad Vltavou* a v září 2008 jsme zahájili jeho výstavbu v Poličanech.

Na tom místě od roku 2007 v Domě poutníků žije k dnešnímu dni už 17 řádových sester trapistek se svou matkou představenou a kontrolují průběh naší stavby na zelené louce. Dům poutníků stavěla jiná firma a sestry dojížděly každý měsíc a na stavbu dohlížely. A hned po kolaudaci se nastěhovaly, aby mohly být u vzniku celého komplexu kláštera. Jsou mezi nimi Češky, Italky a jedna Maďarka.

Jak bude klášter vypadat? Komplex bude mít pět nadzemních objektů, v současnosti jsou

hotové čtyři ve fázi hrubé stavby. Stavbu jsme v roce 2008 zahájili výstavbou spojovací chodby, na ni navázala výstavba kláštera a kostela a v současné době stavíme objekt čokoládovny.

Zhruba je to 3 600 m² plochy, když ji počítám v nadzemním patře, plus ještě nějakých 650 m² rajske zahrady uprostřed areálu.

Stavba zahrnuje rozlehlý areál, který se skládá z již kolaudovaného Domu poutníků a nyní stavěného kláštera, uzavřeného kolem rajske zahrady. Zahrada uprostřed čítá zhruba 25 na 25 metrů, bude určena k rozjímání.

Kolem rajske zahrady je kolem dokola křížová chodba, která má většinou nad sebou pultovou střechu a při modlení a rozjímání se tou chodbou bude chodit.

Důležitý je kostel, který je připojen chodbou z Domu poutníků až do kláštera. Samozřejmě ke klášteru patří velké pozemky, louky, sady, pole, retenční nádrže, protože se chystá i zavlažování sadů a podobně. To vše pospojováno chodníky, chodníčky, jedná se o velký areál, který vzniká opravdu na zelené louce, v odloučení od

civilizace. Tenhle řád si staví sídla mimo města, uprostřed polí a lesů, chtějí být v ústraní.

Klášter ale bude ve styku s poutníky, kteří přijíždějí do Domu poutníků. Jinak obyvatelé žijí v uzavřené komunitě, pracují a modlí se. Dnešní trapistické kláštery stejně jako v dřívějších dobách zachovávají povinnost stát se do tří let od založení soběstačnými. V Poličanech proto budou pěstovat ovoce a zeleninu, chovat včely a budou fungovat řemeslnické dílny. Součástí klášterního objektu bude také už zmíněná čokoládovna.

Klášter se asi nestaví jako rodinné domky...

Sestry stále zdůrazňují, že chtějí mít klášter, který vydrží tisíc let. Stavíme rodinné domy, užité objekty, ale tady je na nás kladena odpovědnost za to, že ten klášter přetrvá generace. Proto například zdi mají 75 cm, protože místo klasického provedení cihla plus zateplení, provádíme cihla porotherm 30 cm, 12 cm zateplení a ještě zvenku znovu přizdíváme cihlovou zeď porotherm 24 cm.

Objekt bude vytápěn přes tepelná čerpadla, přísně jsou sledovány tepelné odpory použitých materiálů, aby tepelný audit dosáhl těch nejlepších hodnot, na to sestry velmi dohlížejí. Mají na stavbu neobvyklé nároky nejen na tepelné a zvukové izolace, ale setkáváme se s úplně novými materiály. V klášteře bude muset být ticho, tam nebude smět být slyšet ani spadnout špendlík.

Kdo vytvořil projekt? Architektura kláštera je inspirována cisterciáckými kláštéry v Itálii. Projekt je podle italského architekta, jmenuje se Marco Annoni. Pohledově klášter zůstává nezměněn, ale všechny konstrukce a někdy i dispozice uvnitř objektů se měnily a my postupně za pochodu projekt přepracováváme a jednotlivé detaily dotváříme. Všechny změny máme na papíře, musí být doložené a zkontrolované, vše předáváme sestrám a ty to zas předávají do Itálie. Je to precizní záležitost i ze strany kontroly a odsouhlasení.

V létě 2010 by měla proběhnout kolaudace celého objektu, architekt, který stavbu navrhl, je Ital, který každý týden dojíždí na kontrolní dny. Tam se všichni, včetně sester scházíme, a protože některé jsou Češky, některé Italky, ještě je nutné tlumočení, takže jsou to docela náročné dny. Ale zase je obdivuji, jak si to zodpovědně hlídají, obcházejí, fotí, natáčejí. Mají to všechno přesně zpracované a rozumí tomu jako odborník...

Výstavba je tedy spojení historie a moderních technologií? Ano, využívá se všech moderních technologií, například všechno topení je v podlaze, žádné radiátory. Potrubí, kanalizace a jiné vedení je uloženo pod střešou spojovacích chodeb, nebo pod stropy, ale opět musí být zcela odhlučněno, perfektně izolováno, budeme dělat i zkoušky hlučnosti, aby – až tudy budou chodit, rozjímat, předčítat si, nebyli ničím a nijak rušeni. Absolutní ticho v moderním klášteře s vyhlídkou na tisíc let dopředu. Střechu kostela nesou lepené vazníky, některé obloukové, a všechny budou pohledově viditelné, proto se musela střešní izolace dávat seshora, na tu se pak rovnou kladla taška. Zhruba 650 m² krytiny je jenom na kostele.

Vize italského architekta byla, že klášter bude částečně obložen kamenem z Asisi, sestry dodávají kámen z Itálie, my provádíme montáž. Bude jak z vnějšku na fasádě, tak uvnitř kostela. V kostele bude dominantní jak kámen, tak vazníkový strop, tak také kamenná dlažba na podlaze, která nás ještě čeká. Tři stupínky k oltáři a dlažba v celém kostele musí vyjít přesně na míru.

Je to zajímavá stavba, používaly se tam hodně novodobé materiály, například stropní panely Spirol, a právě na tom stropě bude stát obvodová zeď. Ta nesměla být těžká, aby strop příliš nezatížila, takže jsme hledali vhodné materiály. Máme k použití bloky Heluz, které jsou vysýpané perlitem. Sestry odmítají izolaci polystyrenem, aby se nepromáčkl a nemusel opravovat. Takže jsme vysýpali bloky Heluz perlitem, a to zas je velmi choulostivé, nesmí vám do toho napršet, musí se všechno precizně zakrývat, zpřísnit veškeré technologické postupy, parapety oken bezpečně utěsnit, aby se tam nikdy nedostala voda. I elektrika se dělá pro nás neobvyklým způsobem. V Itálii jsou

zvyklí rozvádět vodiče v trubkách, takže všude ve zdech a podlahách jsou trubky. Kdyby pak nějaký vodič nefungoval, jen by protáhli jiný a nemuseli sekát ve zdech.

Právě zastřešujeme objekt čokoládovny, přes jaro uděláme fasády, obklady, vnitřní dlažby, podlahové topení. Nakonec se pustíme i do 6000 m² komunikací a zpevněných ploch a 2000 m² chodníků, spojujících okrasné zahrady, políčka a podobně.

Zvládnete všechno s vašimi řemeslníky, nebo jste museli hledat ještě jinde? Dělníky, zedníky, truhláře, tesaře, vodaře a malíře máme, to není problém, elektrikáře, sádrokartonáře, topenáře a podobné specialisty si najímáme. Tisíce metrů čtverečních vnitřních omítek a fasád zvládneme se specializovanými omítkářskými firmami, které mají stroje na strojní omítání.

Celý areál bude oplocen, přístupný pro veřejnost bude kostel a Dům poutníků, ale pak dál to už bude uzavřené soukromí. Do budoucna tady plánují i pohřebiště, takže právě žádáme změnu územního plánu, aby bylo povoleno. I když bude neveřejné, určené jenom pro sestry, které zde v budoucnu ukončí svoji životní pouť.

Cely jsou malé, zhruba po osmi m² pro jednu sestru, sociální zařízení společné. Většinu dne by totiž měly trávit společně, prací a rozjímáním. Ale pak jsou tam na druhé straně kláštera i cely se sociálním zařízením, připravené pro starší sestry, aby už nemusely chodit do vzdálenějších společných sociálních zařízení, také místnosti mají o něco větší. Mají to všechno dobře rozmyšlené.

Zajímalo by mně kolik takových staveb v Česku vzniká? O žádném jiném nově postaveném klášteře jsem neslyšela. Klášterní unikát pro trapisty, ale muže, vznikl rekonstrukcí zchátralé barokní usedlosti v Novém Dvoře u Toužimi. Žít v ní má až 40 mnichů.

Vyčetli jsme, že nápad, založit nový klášter v Česku pro muže, vznikl před deseti lety v trapistickém klášteře v burgundském Sept-Fons. V 90. letech do něj vstoupilo tolik českých

noviců, že se tamní opat Patrick Olive rozhodl najít místo pro trapisty i v Česku. Při tvorbě konceptu architektury Nového Dvora spolupracoval plzeňský architekt Jan Soukup, který se o cisterciáckou architekturu zajímá dlouho a cíleně ji studoval, s britským architektem Johnem Pawsonem. Pawsonův minimalismus je totiž blízký duchu řádu, který se řídí regulami svatého Benedikta. Ten doporučoval vyvarovat se zdobení a barev rozptylujících mnichy od modlitby a rozjímání. Výsledkem spolupráce je unikátní spojení stavby a rekonstrukce, která se drží tradičního schématu cisterciáckého kláštera. Na nejvyšším místě areálu stojí rezidence s průjezdem do dvora. Barokní objekt s klenutými místnostmi je pravděpodobně dílem Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Jako jediný byl obnoven ve stylu pozdního baroka. Zbytek komplexu má podobu prostých moderních staveb opatřených jednoduchou hrubou omítkou.

Architektům se také podařilo zharmonizovat obě fáze výstavby – barokní i moderní. Součást areálu tvoří i ovocné sady a zeleninová pole. Mniši na nich pěstují biozeleninu a bioovoce. Po pěti letech existence je jejich klášter plně soběstačný.

Kříž na věži. V »našem« klášteře jsme také vyráběli kříž, který jsme vztyčili nahoře na věži. Kříž navrhl architekt celého projektu Annoni, a přesně podle jeho detailu se vyrobil dvoumetrový kovový kříž. Dělal ho naše místní zámečnictví Hájek. Je pozinkovaný a ještě nastříkaný černou speciální barvou.

Než jsme ho na věž kostela vyzvedli, přišel duchovní, který tam provádí mše a vysvětlil ho. Všechny jeptišky a my také jsme se sešli v prostoru kostela, tak jak je ještě rozestavěný, on požehnal kříž i všem nám, co jsme tam byli. Pak teprve naši lidé mohli vystoupit nahoru a umístit kříž na speciální konstrukci. Prostor kostela na vás už dnes harmonicky působí, je tam nádech něčeho, co ve zdech už je, i když není interiér dokončen.

Bude po dostavbě následovat nějaká umělecká výzdoba kláštera? Uvnitř bude jenom kámen z italské Asisi, probarvená omítka plus hladká omítka v krémové barvě. Skla oken budou zasklená barevným sklem. Jestli tam bude ještě nějaká další výzdoba netuším, mám pocit, že ne.

Ve věži kostela budou ale umístěny dva zvony, už je mají připravené, my pro ně chystáme závěsné zařízení. Ve firmě Perner, zvonařství (známé nám na Hluboké a v Kostelci pro nás odlitými zvony) udělají dubovou stolicí pro oba zvony. Pak je tam také zavěsí a budou provádět doladění zvonů.

Sestry, které dostávají různé dary od různých dárců, zřejmě zvony dostaly pro tento nový klášter. Sestry veškeré platby precizně dokládají, zřejmě musí vše prezentovat svému zřizovateli – rozpočet na klášter byl 180 milionů korun. Je to hodně peněz a ony opravdu dokládají každý výdaj, kopie skic, vzájemně podepisujeme každý doklad.

Sestry mají rozdělené pozice, jedna kopíruje, druhá dělá účty, další má na starosti technické věci, další překládá a tlumočí, jedna už jezdí na traktoru, který je určen na zemědělské práce. Jsou pracovitě, a velmi přátelské, vždycky mi vloží do papírů nějaký dárek – třeba obrázek, který také vyrábějí.

Musím říct, že pro nás je tahle stavba neuvěřitelná škola a naší firmě spolupráce s nimi hodně dala. Na jednu stranu neuvěřitelně náročná práce, neobvyklá, setkání s novými technologiemi, musíme odvést naprosto precizní práci. Na druhou stranu je pěkné vidět, že sestry umí rozdělit své povinnosti spravedlivě mezi

reálný a duchovní svět. Měli jsme mít na Popeleční středu kontrolní den, ale nebyl, sestry světlily svátek. Zúčastnila jsem se i modliteb, pozvaly mne. Všechno zpívaly v češtině, ze zpěvníků, řečí té země, ve které žijí. Sestra, která jim tlumočí, je z Moravy, odešla do Itálie, vstoupila do řádu a naučila se dokonale italsky. A teď se s nimi vrátila zpátky...

S prací to myslí vážně, mají pracovní oděvy a jsou připraveny dělat všechno. Ale svůj čas mají přesně naplánován. Budou třeba čtyři hodiny vyrábět čokoládu. Pak se budou modlit. Pak zase něco vyřezávat, dělat polní práce. Stavíme i garáže pro traktor, a dílny pro další řemesla. Mají tam na poli všechno, co potřebují, vypěstují, pak si ze zásob i vaří, i když určité něco nakupují. Nad jejich životem se prostě zamyslete a nějak to obohatí i váš svět.

A jsem moc zvědavá, jak dobrou čokoládu budou mít, *usmívá se Eliška Adamová.*

■ ■ ■ Trapistky a trapisté žijí podle Řehole sv. Benedikta a podle jeho hesla **Modli se a pracuj**. Žijí společně, v poslušnosti k představenému, v každodenní snaze

o obrácení, v odloučenosti od světa, tichu a samotě. Kláštery staví daleko od měst, uprostřed polí a lesů. Mají jednoduchý životní styl – prosté jídlo, zdrženlivost od masa, nezbytný oděv a podobně.

Sedmkrát denně se mnišky scházejí v kapli ke zpívané liturgické modlitbě, mezitím meditují a vykonávají určené práce. Jejich život má přísná pravidla, vstávají velmi brzy ráno a rytmus

života určuje například duchovní četba, osobní modlitby a také manuální práce. Každý trapistický klášter obhospodařuje určité pozemky, chová zvířata, pěstuje ovoce a zeleninu. Patří do Řádu cisterciáků přísné observance, který vznikl v důsledku reformy započaté ve Francii v 17. století. Jsou však známy spíše pod názvem trapistky, odvozeného z francouzského La Trappe – jména jednoho z nejznámějších klášterů zmíněné reformy. Tato reforma odolala i náporu Francouzské revoluce, kdy se mniši a mnišky vydali přes celou Evropu až do Ruska, aby unikli pronásledování. Do Francie se vrátili až po pádu napoleonského režimu.

■ ■ ■ V Poličanech na Benešovsku byl základní kámen nově vznikajícího trapistického kláštera zvaného *Naší Paní nad Vltavou* požehnán apoštolským nunciem Diego Causero spolu s generálním vikářem Michaellem Slavíkem.

Trapistky přišly do Čech na pozvání kardinála Miloslava Vlka z italského kláštera Vitorchiano. Dům pro hosty, který je součástí budoucího kláštera, je otevřen všem návštěvníkům, kteří touží prožít chvíle v ústraní, tichu a modlitbě.

Komunita ve Vitorchianu přibližně každých deset let zakládala nový klášter – v Itálii,

v Argentíně, Chile, Venezuele, Indonésii, na Filipínách. Některé sestry odjely také do Konga na výpomoc tamní komunitě.

V posledních letech vstoupilo do komunity hodně Češek a tato skutečnost, spolu s pozváním kardinála, se stala pro komunitu podnětem k založení kláštera v Čechách.

■ ■ ■ FILM, KTERÝ PROSLAVIL KŘEČOVICE

V letech 1984 – 1985 natáčel Jiří Menzel podle scénáře Zdeňka Svěráka film *Vesničko má,*

středisková. Natáčení probíhalo nejen v samotných Křečovicích, ale i v širokém okolí. Za vynikajícího hereckého obsazení v čele s Rudolfem Hrušínským, si zahrála celá řada místních občanů. V Křečovicích bylo natočeno mnoho filmů. Byly to filmy vztahující se k životu a dílu Mistra Josefa Suka (rodák a čestný občan). Za zmínku stojí film Farářův konec a televizní film Není sirotek jako sirotek.

z webových stránek Křečovic

Z truhlárny skříně pro seniory

Až 25 vestavěných kombinovaných skříní by měla v letošním roce dodat chráněná truhlářská dílna Domova sv. Anežky do prostor **Domova důchodců U Zlatého Kohouta** v Hluboké nad Vltavou. Na sklonku minulého roku uspěla ve výběrovém řízení a první část dodávky již připravuje k montáži. Celá zakázka tak představuje téměř třetinu objemu potřebných zakázek naší truhlářské dílny pro letošní rok a je významnou podporou pro zaměstnávání lidí s postižením právě v této dílně.

Z informačního časopisu, vydávaného Domovem sv. Anežky v Týně nad Vltavou – Čihovické listy

Víte, že...

stránky www.anezka-tyrn.cz navštívilo v roce 2009 osmnáct tisíc lidí? Nově od října měli možnost kliknout také na www.eshop-anezkatyn.cz, kde je umístěn internetový eshop. Za tři měsíce tak učinilo 2700 potenciálních zákazníků. Děkuje.

Mexičané na Hluboké

Bylo to během druhého semestru roku 1991, když jsme se jako mladý mexický pár přistěhovali do Hluboké nad Vltavou poprvé. Měl jsem tu možnost pracovat tady jako učitel angličtiny a během této činnosti jsem měl to štěstí potkat spoustu báječných lidí. Naši rodinu, která se o nás starala, studenty, sousedy a přátele. V té době to bylo ještě stále Československo. Jedna skvělá země, která nedávno prošla sametovou revolucí, se rozhodovala, jestli se rozdělí do dvou samostatných zemí. Byl to čas, kdy jsem mohl dobře vnímat ten hlad po vědomostech ze Západu, čas, kdy značka nebo balení zboží v obchodech nebyla tak důležitá jako kvalita zboží samotného, čas, kdy jsem od lidí mohl slyšet, že vědění je důležitější než vlastnictví...

A také to byl čas, kdy moje žena otěhotněla a bylo to také kvůli očekávanému narození dítěte, kdy jsme se bohužel rozhodli vrátit zpátky do Mexika kde se pak narodil náš první syn.

Uplynulo více než 18 let a na začátku roku 2010 v lednu jsem se vydal na malý výlet spolu s mým synem Pavlem. Už jako malý chlapec chtěl vždycky vědět, proč je jeho jméno tak odlišné od ostatních chlapců v Mexiku. A já jsem mu vysvětlil, že je to speciální jméno, které dostal díky zvláštní zemi, která se jmenuje Čechy. Byl to skvělý zážitek vrátit se zpátky, projít letiště v Praze bez tolika kontrol, výslechů a razítek a kontrol cestovních pasů. Cítil jsem velkou úlevu.

Během naší třídní návštěvy České republiky jsem mohl spatřit, že mnoho ze západních zvyklostí, například rozlehlých nakupovacích center a podobně se tady také objevilo. Ale cítil jsem úlevu, že Hluboká tolik neutrpěla zásahem téhle komerční vlny. Pochopitelně i tady se udály změny. Socha čtyř ročních období se přestěhovala z místa blízko kostelu na nové místo vedle policejní stanice. Masarykova je dnes jednosměrná ulice v srdci města a zámek je otevřen celý rok, aby si ho užili všichni návštěvníci. Hluboká se zřejmě změnila i v jiných aspektech, ale já neměl možnost si během krátké návštěvy všeho všimnout. Ale je tu jedna věc, u které jsme rádi, že se nezměnila. Byl jsem hrdý, že jsem sdílel s Pavlíkem upřímné vítání od lidí, kamkoli jsme přišli. Cítili jsme se upřímně vítáni, když nás lidé zdravili v zámku, obchodech, na poště, na ulici, můj syn byl mile překvapen, když jsme obědvali a nějaký muž vstal od stolu, aby nás pozdravil a popřál nám hezký pobyt. Později jsem zjistil, že to byl starosta. To je něco, o čem doufám, že s moderními časy nikdy nezmizí!

Děkuji ti, Hluboká nad Vltavou, za nezapomenutelný návrat! *Salvador Gomez Espinoza, salgomeze@hotmail.com*

Vinotéka vedle radnice

... Nepij, Jano, nepij vodu, voda je ti jen na škodu, napij sa ty radši vína, to je dobrá medicína

Zřejmě nejmladší z rodu majitelů vinoték na Hluboké je Jindřich Petr (20 let), který si 8. března otevře novou vinotéku v domě vedle radnice. Po celý otevírací týden od 8. do 13. března jej tam můžete navštívit, posedět, popovídat a především ochutnat zdarma vše, co bude v jeho vinotéce k mání. Dne 18. března slavnostně otevře jeho prodejnu Miloš Zeman, neboť bude zároveň sloužit jako kancelář hlubocké organizace *Strany práv občanů*.

Můžete nám krátce představit váš podnik?

Vínům se věnuji již delší dobu, oficiálně od svých osmnácti let, ale přiznám se, že zalíbení v nich jsem našel již o trochu dříve. Jak jsem stále více pronikal do tajů révy vinné, začali se na mě obracet lidé z okolí a byl jsem tak trochu donucen, k mé nemalé radosti, začít vína prodávat. Ve sklepe bratrova domu v Zámostí jsem si vybudoval vinný archiv, na Moravě jsem začal spolupracovat s několika vynikajícími vinařstvími a ocitl se v roli tzv. négocianta, což je v západních zemích označení pro obchodníka s vínem, který je zároveň sommelierem, jenž může díky svým teoretickým znalostem i praktickým zkušenostem zaručit plný servis i náročnějším zákazníkům. Předpokládá se, že díky svým obchodnickým schopnostem a úctě ze strany vinařů je tento člověk schopen zaručit ty nejlepší ceny.

Jakým zbožím chcete zákazníky nejvíce oslovit? V současnosti se zaměřuji na dvě oblasti, Moravu a Moldávii. Z moravských vinařství mám v nabídce např. Znovín, Moravíno, Kovacse nebo Ilčíka. Tato vinařství produkují prvotřídní přívlastková vína, která se pohybují v cenové relaci mezi 150 až 200 Kč za

láhev. Jedná se o vína pro většinu z nás sváteční, vyžadující náležitou péči, vhodná k podávání v kombinaci s vybranými pokrmami, nejlépe v příjemné společnosti našich blízkých či přátel.

Kromě moravských vín se věnuji také vínům moldavským. Z Moldávie dovážím za vydatné pomoci mého společníka, který pochází přímo z hlavního města – Kišineva, kolekci téměř deseti vín a nyní i moldavské vinné destiláty vyráběné stejnou metodou jako koňaky, jež se v Moldávii nazývají divin, božský nápoj. Pokud vše dobře půjde, předpokládám, že začneme dovážet i likéry, sekty a šampaňské.

Moldávie, to zní zajímavě, i když to asi není zrovna první země, která se člověku vybaví, když se řekne víno. Moldávie sousedí s Rumunskem a Ukrajinou, má velice blízko k Černému moři, přidejte k tomu příhodné klima s dostatkem slunečního záření a fakt, že se jedná o zemi s nejčistším ovzduším v Evropě, a nemůžete se divit, že na mezinárodní úrovni vyniká tato země právě v pěstování vinné révy a ve výrobě vína, tradice vinařství tam sahá až do 2 tisíciletí před Kristem. Vždyť hlavní vinařské oblasti Moldávie leží na stejné

zeměpisné šířce jako vyhlášené vinařské regiony Francie – Bordeaux a Burgundsko. V současnosti patří moldavská republika do první desítky největších světových producentů a exportérů vinařské produkce. Vinná réva se pěstuje na téměř sto padesáti tisících hektarech vinic (pro srovnání v České republice máme cca 19 tisíc hektarů vinic) a mezi národními kulturními památkami Moldavska jsou jedinečné komplexy podzemních vinných sklepů. Většinu pěstovaných vín tvoří nám známé odrůdy typu Chardonnay, Ryzlink rýnský, Tramín červený, Cabernet Sauvignon či Merlot, ale nezanedbatelné jsou i místní, vysoce kvalitní odrůdy jako např. Plavaí, Izabela, Lidia nebo Feteasca.

Mohl byste srovnat naše vína a moldavská vína? V Moldávii se kvalita vína hodnotí podle jiných pravidel než u nás, což je dáno především odlišnými způsoby zpracování a rozdílnými klimatickými podmínkami. Moldavská vína jsou téměř výhradně sbírána ručně a nechávají se zrát v dubových sudech, u nás máte jistotu ručního sběru až u přívlastkových vín a vína zrající v dubových sudech jsou spíše vzácností známou pod názvem barrique. Jelikož je Moldávie jinak

velice chudá země, není zde běžné investovat do přehnané mechanizace a chemie, byť je dnes moldavské vinařství ve středu pozornosti francouzských vinařských společností, které tam dodávají nejnovější technologie. Kdyby existovaly normy pro známku »bio víno,« moldavská vína by je jistě bez problémů splňovala. Co se týče chuti, je pro člověka zvyklého na moravská vína zpočátku nezvyklá. U bílých vín nenajdete příslovečnou kyselinku a jiskru moravských vín, kterou mnozí u bílého vína očekávají, přesto potěší svou lahodností danou vyšším obsahem přírodního cukru, jež my najdeme u našich vín pouze výjimečně. Červená vína jsou však prosycená sluníčkem projevujícím se v plnosti a výraznosti chuti. A abych nezapomněl, moldavská vína jsou levnější, ceny vín základní kolekce, kterou dovážíme, se pohybují mezi 52 až 54 korunami, to je cena, za kterou vám v České republice dobré víno nikdo nevyrobí.

Vy sám jste v Moldávii byl? Víte, že Hlubokou před časem navštívil sám pan prezident?

Zatím jsem v Moldávii nebyl, ale chystám se letos, rád bych viděl na vlastní oči dva moldavské světové unikáty. Ve sklepích vinařského kombinátu Cricova, dlouhých 120 km, 95 metrů pod zemským povrchem najdete kromě kolekce čtyřiceti originálních druhů vín, sektů a šampaňských také vinotéku nacistických pohlavářů, tzv. Göringovu kolekci, či nejstarší archivovanou Becherovku na světě. Ještě větší

sklepy, zapsané také v Guinnessově knize rekordů, se nacházejí 15 km západně od Kišiněva. Patří společnosti Milestii Mici a jsou dlouhé 200 kilometrů. Ve sklepním komplexu jezdí v ulicích pojmenovaných po odrudách vinné révy auta či autobusy. To je pro mě něco nepředstavitelného.

Bývalého prezidenta Voronina jsem bohužel na Hluboké nestihl, hovořil jsem však s bývalou premiérkou Gracchianu, když zde byla na služební cestě. Dnes je situace v Moldávii jiná, komunistický prezident Voronin se vzdal svého postu a koalice proevropsky a demokraticky zaměřených parlamentních stran nyní pracuje na nové ústavě. Moldavané jsou velice pracovití lidé, mají vlastní jazyk, krásnou přírodu a dlouhou a zajímavou historii spojenou převážně s Rumunskem. Pokud jim jejich reformní snahy vyjdou, myslím si, že o nich ještě hodně uslyšíme.

„A jaký máte vy osobně vztah k vínu, kterou láhev si nejraději sám otevřete?“

Víno piji velice rád, jak kvůli chuti, tak kvůli jeho příznivým zdravotním účinkům. Je prokázáno, že v objemu dvou až tří deci denně zlepšuje víno krevní oběh a snižuje riziko infarktu, to je známý »francouzský paradox« – dále příznivě působí na zažívací trakt, podle cukernatosti stimuluje či uklidňuje nervový systém člověka. Já osobně jej v přechodných ročních obdobích používám jako prevenci chřipky, mám ozkoušené dvě deci červeného

před spaním. Víno by se však mělo vždy spojívat s dobrým jídlem, nejlépe s masitou stravou bohatou na bílkoviny a zeleninou obsahující vlákninu a vitamíny, které jsou vínem z krve vyplavovány. Nejraději si otevřu víno z našeho sklepa, nejlépe nějaký pozdní sběr z Moravy, v zimě raději červené, v létě spíše bílé. Z odrůd mám rád André, Frankovku, Sauvignon či Ryzlink rýnský, to je právě chlupské pití.

Chtěl byste ještě něco sdělit čtenářům?

Protože studuji, nebudu ve vinotéce moci být denně, ale alespoň jeden den v týdnu budu dodržovat. Mimo něj budu v prodejně střídavě, podle volného času. Mým přáním by bylo, aby si lidé vytvořili k vínu a dobrému pití hlubší vztah tak, abychom mohli společně objevovat jeho krásy. Budu se na vás těšit a »Na zdraví...«

Prodejna vín

pro malo i velkoodběratele

Adresa: Masarykova 35,

Hluboká nad Vltavou

Telefon: 732 681 582

Pijme vínečko, dobré, dobré je, a kdo že nám ho, najeje, najeje, najeje nám ho, svatý Jan, svatý Jan, požehná nám ho Kristus Pán, Kristus Pán

Taky už jste se tak těšili na jaro? Když jsme s fotografem Honzou Pirglem přemýšleli o březnové titulní straně, napadaly nás různé věci. Ovšem uznejte, první rozkvetlá poupata, byt provoněný hyacintem, čerstvá pažitka v kuchyni – kdo by odolal? Ale ano, ještě si klidně zajedte zalyžovat na hory, ale v údolí už chceme dýchat jarní vzduch. Tak tady máte historicky první barevnou titulní stranu Zpravodaje a v **Zahradnictví pana Duška** jsme se zeptali:

Jsou zahradníci na jaře šťastní?

Jsou a těší se z hezkého počasí, říká Jitka Šimonová. Veškerý jarní sortiment už je na prodej... *Naštěstí už poslední dny února byly prozářené sluníčkem, sníh mizel a první poslové jara se už vyhrívají venku přede dveřmi obchodu. Kolem neprojde žádná hospodyňka, aby nesáhla pro nějaký květníček a ještě po zimě mrzuté a sluncem opilé včelky se hladově dobývají do prvních květů.* Vidíte to, začínají se prodávat narcisy, hyacinty, petrkliče, ven jsme už také dali macešky, protože je hezké počasí. Ano, můžete je dát do truhlíku za okno, pokud už bude kolem nuly. Truhlíky už lidé nejsou líní vysadit třeba nadvakrát, natřikrát. Napoprvé petrkliče do jarních truhlíků, ty vám přece zůstanou, když si je pak po odkvětu přepichnete přímo do zahrádky a pak teprve osázíte okna třeba muškáty, a na podzim ještě podzimky nebo vřes.

V březnu už by neměl zůstat zahradkář v klidu, ani za kamny. Má jít do zahradnictví a nakoupit sazeničky. Určitě kytičky, potěší vám oči – a kdo má skleník a chuť, tak už máme malé salátky, protože sluníčko už má sílu a saláty porostou, za chvíli budou na prodej i kedlubny.

Hodně se teď zdobí na velikonoce různými dekoracemi, to taky dříve tolik nebývalo, a je pravda, že pod skleněnou střechou zahradnictví vám oči budou přecházet a nevíte, co vybrat. A hle, tady jsou navíc vyrovnané v dřevěných bedýnkách vína zvuchých značek, a nejen z Moravy, najdete tu i řeckou retsinu či víno. Možná, když už při práci v zahradě umdlíte, skryjete se s lahvičkou v altánku a ...

V zahradnictví jsou děvčata, která tu dělají třicet, čtyřicet let. V zahradě je jich šest na stálo, na krámě jsou čtyři a pak se nával práce zjara řeší brigádníky. Většinou jsou to už staří známí, aby trochu věděli, o čem práce zahradníka je.

Ve skleníku už zahradnice nakvetly kolem 40 000 petrkličů, prodávají se nejen jednotlivě, ale odvázejí si je ve velkém i další obchodníci. Najdete tady staré skleníky, dva ještě jako památku na schwarzenberské doby, z 60 – 80 let jsou tady ještě paňíky, to ještě hlubochí pamatují, že se pro sazenice zeleniny chodilo přímo tam. Kdepak jsou ty časy, to se braly sazeničky rovnou ze země z paňíků, dneska už je všechno v kelímkách. Další skleník je nový, už s jinou technologií, stavěl ho pan Dušek. V něm už jsou zalévací systémy, posuvné stoly, topení moderně vyřešené...

Když vejdete do skleníku, cítíte už krásné prohřátý vzduch, dotyky sluníčka a vlhké dýchání kytiček, skleník je plný sazeniček muškátů. První muškáty se už dělají kolem Vánoc a teď už jsou z nich krásné malé štrapaté rostlinky. Voskovky, taky ještě miminka. Muškátiky nařízkované. Surfinie...

To se plochy stolů osejí, pak se přepichují mini rostlinky špejličkami do menších kelímečků, to jsou takové titěrnosti, to byste nevěřili.

Malé řízký rostlinek se přikrývají děravou bublinkatou fólií (bude jim tepleji) a zelenou síťovinou s miniaturními očky (aby je nespálilo sluničko). A pak už se příroda tuží sama a vytahuje rostlinky nahoru, jeden lísteček za druhým...

Zvenku skleníky napohled nevypadají až tak velké, ale když se octnete uvnitř a vidíte tu plochu a spoustu rostlinek, které čekají na zahradníkovu péči, je vám jasné, že v zahradnictví se nenudí nikdo.

Je to léčba šokem, říká paní Jitka. Mám ráda kytičky, ale po týdnu ve skleníku jich má člověk až nad hlavu. Horko je tu a nekonečné, spořádaně rovné řady vysetých, vysazených rostlin, přepichování... obsah skleníku se otočí za léto třeba třikrát. A každou rostlinku máme v ruce třikrát, čtyřikrát. Když se na jaře odprodají první jarní kytičky, tak se zase celé plochy vysadí letničkami a jede se nanovo. A pak už je čas na chryzantémy, Dušičky... Tak by mě zajímalo, jestli ženy zahradnice potěší, když jim manžel přinese domů kytku?!? Tady asi romantika utichne.

Petrklíčové království. Posuvné stoly, na nich petrklíče, zalívá se pomocí čerpadla, automatika žene vodu na stoly, jsou vlastně obří truhlíky, naplní se vodou do určité úrovně a rostliny si ji nasají. Pak se zavlažování vypne a hladina zase klesne. Topí se plynem z velkých ohříváčů a ještě jsou na zemi trubice, do kterých se dá vpustit teplá voda pro přitopení zespoda. Všechnu zem, květiny, kelímky, květináče, hnojivo, musíte navozit, zasadit, rozvozit, rozložit po stolech, pořád hlídat, kontrolovat, chemicky ošetřit, aby všechny potvory a nemoci utekly, je okolo toho běhání... Jsou to velké plochy a když už se nějaká nemoc chytí, jde to strážně rychle, květiny musí být pořád pod přísnou kontrolou.

Procházíme starý skleník, ještě schwarzenberský – říká se mu vinárna, tady se prý pěstovalo víno pro schwarzenberky. Dnes už se v něm pěstují květiny. Topilo se v něm jinak – horkým vzduchem zespoda stolů a navrch byly pláty eternitu. Přes léto je tu záhon na květináky a na podzim se tu sází chryzantémy. Starý skleník se v devadesátých letech opravoval, ale přece jen parné vlhko dělá své, omítka opadáva a stoly jsou krásně zrezavělé, rozhodně však má svůj romantický půvab.

V jednom ze skleníků rostou dokonce dvě broskvoně, krásně tady jdou a je jistota, že nenastydnou. Dnes prý můžete mít doma malé stromky broskvoní, jablíček, ve velikosti, která se vejde na terasu. Inu, zahradníci nám dělají pomyšlení.

Další původní skleník s rezervoárem vody, a pěkně nahoru posazenými policemi na květináče, hezky vysoko pod skleněnou střechou, zajímavá konstrukce. Zalívalo se tehdy ještě kropáčky, nahoru šplhalo po schůdkách a bývala tady množirna. Z historického hlediska zajímavé, krásné patky kovových stolů, staré dlaždice.

Je hezké, že se v zahradnictví dá porovnat staré a nové, moderna i nostalgie, a vlastně nic z toho dřívějšího nepřestává sloužit svému účelu. Kytičky přece potřebují pořád to stejné, dobrou zem, slunce a vodu a pečlivou ruku zahradníka, i když technika přece jen pokročila.

Květinám se dnes dá i různě přisvítit, aby se slunečný den prodloužil, ovšem že by se tady někde pěstovala marihuana a elektroměr se zběsile protácel, jsme si nevěšimli. Všechno se sází ručně, nasypat zem, zasadit do kelímku, položit na místo a čekat se až kytka rozkvetou. Pravda je, že jsem v zahradě 10 let a za tu dobu se taky časy změnily, dřív se neprodávaly tolik macešky, byly to jen kytky na hřbitov a teď je o ně veliký zájem, lidé si s nimi osazují truhlíky. Taky už jsou jiné druhy, nižší, krásně barevné. Móda se mění nejen v oblékání.

A co v zimě, to zahradník leží za pecí a odpočívá, nebo ne?

A víte, že ne? Už koncem srpna se začínají připravovat vánoční hvězdy, ty potřebují teplo, jsou ve dvou teplých sklenících. Povolovat, aby měly prostor kolem sebe, zaštipovat, pořád je něco na práci.

Je to krásné řemeslo, ale musíte se mu věnovat proto, že vás baví. Soboty, neděle služby, zalívat se musí, a nejen když je horko, to musíte jít dvakrát, je to živá příroda. A voňavá. A i když kolem ještě leží sníh, skleníky jsou plné rozkvetlého jara.

Foto: všechny květiny v březnovém čísle: Jan Pirgl

V pondělí 8. února 2010 brzy ráno se kočkodanům husarským v Zoo Ohrada narodilo mládě. Matka ho velmi pečlivě hlídá a neustále ho drží v náruči, takže zatím není možné poznat, jedná-li se o samečka nebo samičku. V Zoo Ohrada se od roku 2002, kdy tento druh chová, narodilo celkem 9 živých mláďat. V roce 2002 chovala jen 2 dočasně zapůjčené samice, od roku 2003 už ale trvalou chovnou skupinu složenou ze zvířat ze dvou německých zoologických zahrad. První mládě se narodilo v roce 2004. Část odchovaných zvířat odešla v loňském roce do běloruské zoo v Minsku.

Zoo Ohrada v současné době chová tři druhy primátů – kromě kočkodanů husarských jsou to také tamarini pinčí a kosmani zakrslí – také kosmanům zakrslým, nejmenším opicím světa, se v Zoo Ohrada narodila mláďata, ovšem již na konci minulého roku.

Veterinář vyšetřením potvrdil březost domácí oslice, mládě by se mělo narodit

koncem února. Pár těchto zvířat je poslední vánoční novinkou naší zoo.

Zima byla v Zoo Ohrada vždy typickým obdobím mláďat domácích koz. Od vánoc se zde narodila už 3 kůzlata a v nejbližší době očekáváme další. Březi jsou pravděpodobně i obě klisny shetlandských poníků a samice lamy krotké. Porod mláďat očekáváme v červnu a v červenci. Chovatelům v Zoo Ohrada se podařilo zjistit pohlaví mláděte kusu liščího, vačnatce z australské expozice. Mládě už vyrostlo natolik, že bylo možné odporozovat bez zbytečného chytání, že se jedná o samečka.

Od začátku února je v zoo opět slyšet hlas tokajícího samce puštíka bělavého. Tyto sovy hnízdí od března do května a již v únoru vytvářejí páry a hledají místo ke hnízdění. I ostatní druhy sov se ale již připravují na hnízdění, chovatelé proto připravují budky a hnízdní dutiny a podávají kvalitnější potravu doplněnou i o vitamíny. Její hlavní součástí se stávají především různí hlodavci

Krkavci se již připravují na tok, samec se projevuje typickými hlasy. Chovatelé jim do voliéry připravili hnízdní podložku a materiál na stavbu hnízda. Zima je nejvhodnější období pro doplnění párů vrubozobých ptáků, jejichž samci jsou již v barevném »svatebním« opoření. Dva samci čírek dvouskvrnných proto získali nové partnerky a nová samička přibyla také do skupiny morčáků bílých

Začíná také období páření koček divokých, které trvá obvykle od února do března. Chovatelé proto spojili páry, které jinak žijí odděleně.

Pár aligátorů čínských, který žije v zázemí Zoo Ohrada je snižováním teploty v teráriu pomalu přivýván na zimní klid. V povodí řeky Jang-c-tiang, kde tento vzácný druh v přírodě žije, totiž musí v zimě jako jediný druh krokodýla řešit problémy s opravdovým přezimováním. Teploty tam v této době klesají i pod bod mrazu. Věříme, že zazimování je důležitým krokem vedoucím k rozmnožení tohoto druhu v naší zoo, protože naši aligátoři ale zatím nikdy nezimovali, musí chovatelé postupovat velmi opatrně.

Sníh a mráz na čas pozastavil práce na stavbě jihoamerického pavilonu Matamata Mary patagonské v expozici Koati se naučily odcházet ze svého výběhu po zamrzlém jezírku, jeho břeh musí chovatelé do oblevy ochránit plůtkem. Medvědi v Zoo Ohrada sice neprosí celou zimu, přesto ale trochu lenoší a zejména nyní v období mrazů někdy jeden dva dny nevytáhnou z brlohu. Zato vydry si užívají vody v bazénech dál – přijďte se podívat v 10:00 a v 15:00 hodin na jejich krmení. Na sněhu můžete v těchto dnech vidět třeba i klokany.

Od 22. ledna do 21. března probíhá ve Středočeském muzeu v Rožtokách u Prahy výstava *Vetřelci – nepůvodní druhy fauny ČR*, na kterou zoo Ohrada zapůjčila některé preparáty ze svého vzdělávacího centra a také živé želvy nádherné a želvy zelenavé. Zejména americké želvy nádherné se v poslední době objevují čím dál častěji v naší přírodě. RNDr. Roman Kössl, www.zoo-ohrada.cz

Minulý měsíc jsme si povídali na masové masopustní téma. Někteří články nemohli dočíst ani do konce a sbíhaly se jim sliny, zřejmě zapracoval Pavlovův reflex a chuť na masové výrobky byla neodolatelná.

Je sice zřejmé, že připravit si pochoutky z vepřika, tak jak je zvládně správný řezník, není jednoduché, ale jestli to chcete zkusit, máte možnost. Inspirace, kterou se řídí v Řeznictví U Kozla, máme od nich laskavě zapůjčenou. Pokud se vám do samostatné práce nechce, pak si jděte nejdříve ke Kozlům nakoupit a pak teprve čtěte. Aspoň budete přesně vědět, z čeho se právě vaše svačinka či večere skládá.

Lahůdková huspenina

3 kg masa z vepřových hlav, 3 kg masa z kolen, 2 kg vepř. kůží, 2 kg drobů – srdce, ledvinky, játra, 200 g syrové cibule, 500 g sterilovaných okurek, 500 g steril. mrkve, 50 ml 8 % octa, sůl, 15 g mletého černého pepře, 10 g celého nového koření, 5 g bobkového listu, masový vývar 1 l, vepřové žaludky nebo hovězí deniky, motouz

Vepřové hlavy a kolena uvaříme ne příliš do měkka, vytřídíme libové maso, které nasekáme na drobné úhledné kostky. Měkké šlachy a kolagenní části jemně umeleme spolu s uvařenými kůžemi. Přecezený vývar z masa nalijeme do kotle, přidáme nakrájené maso, nasekanou cibuli, zeleninu, ocet a sůl. Po pomalém provaření při teplotě 95°C po dobu 20-30 min z povrchu odstraníme tuk a výrobek v horkém stavu naplníme do připravených žaludků nebo deníků. Huspeninu opláchneme teplou vodou a uložíme do chladničky. Krájíme ji na plátky až po vychlazení na teplotu 2 až 6°C.

České jaternice

3 kg podřadnějších masitých částí, 1 kg tučného ořezu nebo ovaru, 1,5 kg plic a sleziny, 1 kg kůží, 1 kg jater, 1 l masového vývaru, 1 kg bílého pečiva, 10 až 15 dk majoránky, 25 g černého pepře, 5 g muškátového květu, 5 g nového koření, 5 stroužků třeného česneku, sůl, 20 – 25 m vepřových tenkých střev (obrácených a vypraných), špejle

Vařené maso a orgány umeleme nebo nasekáme nožem či kolébkou na hrubší kousky od 5 do 10 mm. Uvařené kůže umeleme nejmenno podobně jako syrová játra. Bílé pečivo rozmočíme v horkém masovém vývaru a dobře rozmícháme. Přidáme mleté maso, játra, kůže koření. Vše dobře promícháme, upravíme konzistenci vývarem a osolíme. Promíchaný hustší prejt plníme do tenkých vepřových střev ručně – vytlačováním prejtu z dlaně prsty do přidřazeného otvoru střeva, pomocí pístových plničků či masového mlýnku s narážecí hubicí. Měkce naplněné jaternice zašpejlujeme a ováříme ve vodě 90°C asi 10 až 15 min. Uvařené jaternice plavou na povrchu. Sbíráme je do studené vody a dochlazujeme je úhledně rozložené na plotech, roštu nebo čistě rezné slámě.

Vídeňské párky

7 kg hovězího předního masa zbaveného loje a větších šlach, 3 kg vepřového tučného výrezu bez kůží dusičnanová solící směs, 20 g pepře, 5 g nového koření, 500 g bramborového škrobu, skopové strunky. Předsolené hovězí maso velmi jemně rozmělníme, přidáme koření, sůl, ve vodě rozmíchaný škrob. Spojku dobře rozpracujeme, přidáme stejně umleté vepřové tučné maso (nebo i tuk) a dílo prohněteme do polořidké lepkavé konzistence. Narážíme do skopových strunek, párky oddělujeme po 15 cm nožičkách. Udíme horkým kouřem.

Vinná klobása

7 kg vepřového libového masa, 2 kg syrové slaniny, 0,5 l bílého vína, 800 g žemlí, 300 ml nízkotučného mléka, 20 g bílého pepře, 5 g nového koření, 5 g muškátového květu, 2,5 g muškátového oříšku, trochu citrónové kůry, sůl, skopová střívka, špejle. Maso umeleme nejmenno, v bílém víně rozmočíme žemle, dobře je rozeleme a vše smícháme a vypracujeme. Postupně přidáme mléko, koření a sůl. Dílo plníme do skopových střívek, která stočíme v délce asi 20 cm do spirály a tuto napříč přes oba konce střev propíchneme špejlí. Syrové klobásky vychladíme a do 24 hodin konzumujeme. Na stůl je připravujeme obalené v mouce a opečené na sádle.

Ladislav Steinhäuser: Zapomenuté receptury masných výrobků, vydavatelství potravinářské literatury z roku 1991

Pozvánka na výstavu

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou a Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě připravila výstavu

Pozitivní dezorientace

4. února 2010 – 21. března 2010, Wortnerův dům AJG, U Černé věže 22, České Budějovice. Komentovaná prohlídka ve čtvrtek 4. března 2010 od 17:00 hod. Autor výstavy: Karel Babíček
Kurátor výstavy pro České Budějovice: Martin Vaněk

Změna je jedinou možnou alternativou... (Bakunin)

Výtvarné umění nejsou abstraktní struktury, ale "sociální systémy" postavené na určitých hodnotách. Úspěšně je změnit znamená dát stávajícím hodnotám novou strukturu, nebo vyvinout nové hodnoty. Kdo "rozbije" stávající, aby vybudoval nové je v nebezpečí, že ztratí, to co lidi spojuje a motivuje, aniž by získal to nové.

Neexistuje termín nadčasové umění. Umění vždy zůstává reakcí na dobu, v níž vzniká a její problémy. V současnosti neexistuje převládající tendence nebo avantgardní teorie směřující do budoucnosti.

Přestala platit pravidla. Ambiciózní teorie hrozí extrémní individualismu, nebo globalismu a nemají nárok na všeobecnou platnost. Znovu nastala doba chaosu a změny, které probíhají, vedou k neklidu. Přibývají otázky, na které není odpověď. Už nejsme poutníci s jasně daným posláním, nepohybujeme se v přehledně strukturovaném prostředí. Stali se z nás "vandráci hledající Bůh ví co". V chaotické společnosti se tradice stává ještě více nezřetelnou. Bariery mizí a hmota i duch se volně vznášejí v prostoru. Tradiční struktury jsme doposud využívali k úhlednému třídění do hromádek podle druhu. Tento akt nám pomáhal snížit míru nejistoty. Svět kultury byl sada karet a my jsme se jen dohodli, že budeme používat jeden způsob, jak tyto karty vyložit na stůl. Dříve jsme hovořili o zmatečném definování a dnes z této chaotické směsi vytváříme loga a slogany - Kultura upřímnosti, Nová normalita, Smrt postmoderny.

Historická role modernismu je nepopíratelná. Je to fenomén vzniklý v rámci umění samotného a pomáhal v různých formách v průběhu 20. století zdolat nástrahy zakonzervovaných tradic, nacionalismu, různých forem nálepkování v rámci hlavních konvenčních proudů. Dnešní umění je ohrožováno fundamentalismem, konzumní uniformitou a vlivem sdílených informací "masifikací". Zároveň současné teorie chaosu popírají jakékoliv lineární interpretace historie a výtvarna – čistou linearitu charakteristickou pro modernu i čas a děje běžící ve smyčkách – postmodernismus. Kultura, tak jako třeba i makroekonomické jevy se mění vlivem globalizace a sdílených informací a internetu samotného v "síťové příhody". Nevzniká postupným vývojem, ale v nahodilých shlucích ve "kmenech" jejichž spojení jsou náhodná a abstraktní.

Moc kultury, a vždy tomu tak možná bylo, spočívá v zásobování lidí sny. Sny, které lidi osloví, vzruší, nadchnou, znejistí. Ve světě rozmanitosti, ve světě "kmenů" sny znamenají všechno a nic. Otázka zní, jak vytvořit silné sny. Věk nadbytku přechází ve svět emocí a e@mocí. Divák touží být osloven, touží po pozornosti, touží po autentickém a hmatatelném zážitku.

Na výstavě "Pozitivní dezorientace" se setkává, možná nahodile vzniklá, skupina výtvarníků, možná malý "kmen" spojený sdíleným regionem, generací, malbou jako médiem a emocemi používanými v malbě samotné – jako zdroj, jako prostředek, jako cíl. V rámci hodnocení tvorby této mladé malby nacházíme společné jmenovatele jedné generace – jednoho "kmenu". Citlivost umělců v přístupu k realitě, přání demonstrovat svou věkovou a sociální příslušnost, zařadit se do aktuálního trendu naší výtvarné scény. Jejich variace na zdroje 20. století multiplované novými výrazovými a technologickými prostředky rostou exponenciálně a vznikající kombinace vytváří novou, pro mě zásadní, hodnotu. Malba pak samotná a pro silnou generaci, která právě nastupuje na lokální výtvarnou scénu, vytváří novou variaci kulturní komunity, tvorbu nové popkultury a zároveň přitom neznamená komerční degeneraci

a snahu o masový populismus. Jak jsem již zmínil, novodobí "lapači snů" nechtějí být manipulováni a "síťová kultura" ve všech technologických formách se stává zase jen informací. Emoce nelze ošidit nebo simulovat. Autentický osobní zážitek může být do budoucna jedním ze základních pilířů nově se formující kultury 21. století.

Karel Babíček

Vystavují: **Lad'a Gažiová**, narozena 1981 Spišská Nová Ves, Slovenská republika. / Žije a pracuje v Praze. **Martin Kraje** Narozen 1984 v Praze. / Žije a pracuje v Praze. **Jitka Mikulicová**, narozena 1980, Hustopeče. / Žije a pracuje v Praze. **Miroslav Polách**, narozen 1980 Čeladná. **Conrad Armstrong**, narozen 1980 Nairobi, Kenya. Studoval v Praze.

ILUSTRACE: Miroslav Polách, Letní projížďka

Alšova jihočeská galerie

VÝSTAVY

Hluboká, AJG, jízdnárna

stálá expozice : Gotické umění / Malířství a sochařství, České sochařství 20. století, Flámské a holandské malířství 16.–18. století

31. 3. – 18. 4. Ve zvířecí kůži / Výstava prací žáků a studentů jihočeských škol.

České Budějovice, Wortnerův dům

4. 2. – 21. 3. **Pozitivní dezorientace.**

4. 3. / 17:00 hod. – Prohlídka

5 současných výtvarných umělců.

Pořádáno ve spolupráci s Oblastní galerií Vysočiny v Jihlavě. Komentovaná prohlídka.

25. 3. – 9. 5. **Míla Preslová** Retrospektivní přehlídka známé osobnosti současné výtvarné scény. Jedná se o prezentaci fotografických minicyklů, představujících ve většině případů samotnou autorku (forma autoportrétů) a její blízké. O převzetí výstavy má zájem Galerie moderního umění v Hradci Králové.

Slavnostní zahájení výstavy 25. 3. / 17:00

Architektura pro 21. století. Přednáškový cyklus Ústavu dějin umění FF JU, pořádaný ve spolupráci s AJG

9. 3. / 17:00 **Ivan Kroupa** / ARCHITEKTURA 1989-2009

16. 3. / 17:00 **Martin Rajniš** / STAVBY A MĚNÍCÍ SE SVĚT

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

stálá expozice: Nejstarší česká odborná škola keramická v Bechyni, Mezinárodní keramická symposia

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / ☎ 387 967 041,

E-mail: ajg@ajg.cz , www.ajg.cz.

Porady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup

do všech expozic a výstav AJG.. Změna programu vyhrazena!

✧ MALÉ ZAMYŠLENÍ ✧

Jako špačci

Neustále nadáváme na počasí. Jednou je moc horko i ve stínu, jindy moc zima i na sluníčku. Jednou prší málo a musíme zalévat zahrádku, jindy zase moc a nestačíme vylévat vodu ze sklepa. Nadáváme, že zase na Vánoce není sníh, ale když ho napadne víc než pět centimetrů, je to kalamita a kdo to má pak uklízet. Ale začíná se blýskat na lepší časy. Sice se ani pomocí plastické chirurgie nepředěláme na špačky (i když nadávat umíme stejně dobře) a za lepším počasím neodletíme, ale můžeme změnit zákony. Třeba se tak dočkáme kromě obecního úklidu sněhu a protipovodňových zábran obecních rozprašovačů ve všech zahrádkách, klimatizovaných ulic, gigantických vysouvacích dešťníků a slunečníků nad celé obce a umělého zasněžování o Vánocích. Možná pak přestanou nadávat i ti špačci a dokonce se ani nebudou stěhovat za lepším počasím. A i kdyby nepřestali, vždycky jim to ještě můžeme přikázat nějakým zákonem, ne?

Mgr. Karel Hubinger

Ples přátel baseballu 2010 je za námi

Příjemný vstup do nové sezóny začal tradičním plesem přátel baseballu a softballu. Jako již tradičně Sokolové uspořádali ples v Parkhotelu Hluboká nad Vltavou, a to za doprovodu hudebního orchestru Globus, vedeným Petrem Píšou. Celé veselí začalo osmou hodinou večerní. V 8.30 byl ples odstartován tradičním proslovem Davida Šťastného o novinkách připravovaných pro nadcházející sezónu. Po oficialitách již nic nebránilo volné zábavě na tanečním parketu. Klubového předtančení se letos ujal mužský A-tým. Michael Jackson v podání hlubockých baseballistů byl opravdu skvělou podívanou :-)

Na programu večera samozřejmě nechyběla ani tombola, taneční soutěž a pivní štafeta, kterou letos suverénně vyhrály softballistky podpořené jedním baseballistou. Těšíme se na další plesové setkání v roce 2011!

Zimní příprava v plném proudu

Naši kluci už mají za sebou 3 měsíce zimní přípravy. Od ledna se k tomu přidaly i páteční nadhazovačské tréninky. Systém tréninků probíhá v pondělí od 17:00 do 19:00 hod na Sudárně a ve středu od 17:00 do 19:00 hod v Sokolovně. Tréninků se pravidelně zúčastní HC - Radek Drmota, asistent - Jaroslav Duroň a každé pondělí asistent - Ondra Konvalinka. Nadhazovačské tréninky jsou pod vedením zkušeného trenéra Jakuba Jandy vždy v pátek na Sudárně.

Letos nás opět čekají turnaje v Hrotovicích v termínech, první byl 7.2.2010 a další 21.3.2010.

Kluci na trénincích poctivě makají, občas nás však trápí marodka nebo nestíháme kvůli škole. Proto prosím všechny hráče, aby si čas rozvrhli takovým způsobem, že se budou moci zúčastnit všech tréninků. Určitě počítáme s tím, že nový trenér Jim nám bude pomáhat i na kadetech.

Za tým ml. kadetů

Ondra Konvalinka

Jim Malec na Hluboké!

Americký trenér Jim Malec přiletěl do české kotlíny už v pátek 29.ledna, a hned v sobotu se vrhl do práce. Dlouho očekávaný a avizovaný příchod nového trenéra by měl hlubockým baseballistům přinést americký »drajv«, který v posledních letech lehce utíchl, zatímco probíhala v hlubockém kádru generační výměna. Ligovi

baseballisté si prožili svou nejlepší sezónu v roce 2004, kdy hráli tuzemskou Extraligu. Od té doby se pravidelně umísťují v horní polovině Českomoravské ligy, když v posledních dvou letech byl v jejich výkonnosti zřetelný pokles. Tým byl doplněn o klubové talenty z řad dorostlých juniorů, kteří spolu se zkušeným jádrem budou tvořit osu týmu, který chce pod vedením ambiciózního amerického trenéra stoupat výše.

Jim Malec je mladým trenérem, který dlouhodobě působí v americkém systému univerzitních a středoškolských soutěží, má za sebou angažmá v rakouské lize i Holandsku. Kauč má podepsaný kontrakt do konce sezóny, vedení klubu si od něj slibuje pozdvižení úrovně tréninků a následně zápasů jak v mužské kategorii, tak i v mládežnických soutěžích. Malec přiletěl i se svou snoubenkou a bude bydlet v hlubockém Parkhotelu.

Jakub Janda

Klub získal dotaci

Občanskému sdružení hlubockého baseballového a softballového klubu se podařilo získat dotační podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj na projekt „Vybudování webového a informačního systému CR pro Sportovně relaxační areál Hluboká nad Vltavou“.

Součástí projektu je vytvoření informačního systému ve formátu webových stránek www.sport-hluboka.cz a jeho

prezentace, výroba brožury »Týden v jižních Čechách« a nákup počítačů včetně základního vybavení a SW. Realizace tohoto projektu výrazně přispěje k rozšíření nabídky služeb jak klubu, tak areálu. Konkrétně se bude jednat například o internetové wifi připojení s rozsahem po celém areálu, veřejný počítač s internetem a 4 nové webové kamery, přičemž jedna z nich bude neustále snímat pouze baseballové hřiště. Kvalita rozlišení obrazu u těchto kamer je natolik kvalitní, že bude možné sledovat zápasy na internetu!

Další důležitou novinkou je vytvoření webu www.sport-hluboka.cz. V rámci tohoto portálu vzniknou nové stránky hlubockého baseballového a softballového klubu, Sportovně relaxačního areálu, Adrenalin parku, sportovní nabídky města Hluboká a komplexní sportovní nabídky regionu jižních Čech. Od 1. 3. 2010 se v celých jižních Čechách rozběhne prezentace portálu, a to na billboardech, vozech MHD, v tisku a v radiu. Obsahem projektu je také vytvoření brožury »Týden v jižních Čechách. Tento materiál bude obsahovat vždy 7 tipů konkrétních výletů, a to ve variantách jaro/léto a podzim/zima. Náklad brožury je 150 000 ks, které budou distribuovány do informačních center v jižních Čechách.

David Šťastný, předseda klubu

Letošní turnaje na Hluboké

Turnaje v Hluboké nad Vltavou v roce 2010 (38kB) I v letošním roce jsme si pro baseballovou a softballovou veřejnost připravili plný kalendář akcí. Z klubových turnajů je v nabídce hned čtveřice akcí na jihu Čech.

Spring Cup 2010 Prvním turnajem bude jarní Spring Training Cup, kterého se zúčastní 4–5 týmů. Ve dnech 10.–11. dubna se na Hluboké odehrají poslední přípravné zápasy před ostrým startem Českomoravské ligy. Účast zatím potvrdila domácí Hluboká, Třebíč a Tempo Praha. Účast zvažuje maďarský mužský národní tým. Místa jsou ještě volná, více informací v letáku.

Mezinárodní hry přátelství – žáci 2010. Maratón letních klubových turnajů odstartuje Mezinárodní turnaj žáků, který je v plánu mezi 2. a 4. červencem. Realizační tým Hluboké se v současnosti snaží na turnaj dostat zahraniční celky, účast českých klubů je téměř jistota. Hlubocký areál má už zkušenosti s vrcholovou evropskou mládežnickou akcí, když se na jihu Čech již dvakrát konalo Mistrovství Evropy žáků a letoře můžeme těšit již na třetí klání nejlepších evropských baseballistů do 12 let.

Mezinárodní hry přátelství – ženy 2010. Mezi 9. a 11. červencem si přijdou na své fanoušci jemného pohlaví, když se budou ve Sportovním areálu konat Mezinárodní hry přátelství žen. Po loňské úspěšné premiéře by se pořadatelé chtěli opřít i o zahraniční celky. Místa jsou ještě volná, více informací v letáku

Mezinárodní hry přátelství – muži 2010. Prázdniny plné baseballu vyvrcholí při Mužských hrách přátelství, když se mezi 30. červencem a 1. srpem na Hluboké utkají domácí Kardinálové s pravděpodobně mezinárodními soupeři, organizátoři jednají s týmem z Chorvatska, který se zúčastnil turnaje vloni, účast zvažuje i maďarský mužský národní tým.

Jakub Janda

.....dejte Vaši zahradě zelenou!!!!

JOHN DEERE

Co nabízíme???

ruční sekačky
skarifikátory / provzdušňovače /
zahradní traktory
komunální traktory
veškeré příslušenství

DANHEŘ

Veškeré informace Vám rádi poskytneme na:

Prodejce: Julius Janáček
janacek@danheř.cz
mob: 733 678 838

www.danheř.cz

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení.

Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !
tel. + fax: 387 966 170

Biograf

Středa 17. března – Kawasakiho růže. ČR 2009. Drama. Kdo udával STB? Hrají: Lenka Vlasáková, Daniela Kolářová, Martin Huba. Režie: Jan Hřebejk. Přístupný. V 19. hod. Dětské představení

Středa 24. března – Alvin a Chipmunkové 2. USA 2009. Pohádka. *Alvin, Simon a Teodor potkají nové kamarády.* 18.00 hod. Režie: Betty Thomas. Přístupný – český dabing!!!

Středa 31. března – Princezna a žabák. USA 2009. Pohádka. *Walt Disney přináší příběh žabáka, jenž se chce stát člověkem ...* Režie: Ron Clements, John Musker. Přístupný. 18.00 hod.

Komorní scéna

středa 10. března – Cestujeme ... Nový Zéland. Dr. Ray Johnson – ředitel Mezinárodní školy (překladatelka Dana Deanová). 17.00 hodin. Zasedací síň Městského úřadu.

Foto: z komedie *Letos se rajčatům nedaří.*

pátky a soboty 5. a 6. a 19. a 20. března

VRAŽDY A NĚŽNOSTI

Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Pikla

Divadelní představení – komedie
19.00 hod.

pátky a soboty 13. a 29. a 30. března
LETOS SE RAJČATŮM NEDAŘÍ

Občanské sdružení KŘÍŽáci
Divadelní představení – komedie
19.00 hodin

Nově jsme naplánovali DERNIERU pro
důchodce na 9.4.2010.

Neděle 28. 3. hotel Štekl od 11 hodin

Veletrh Svatební Hluboká

Veškeré svatební zboží a služby / ceny za 60 000
vystavovatelé v luxusních pokojích / přehlídka PRONOVIAS 2010
a San Patrick 2010 / floristická show / Vstupné 120,-

www.nuance.cz

dům
HARMONIE

Město
Hluboká nad Vltavou

NUANCE

AUGUSTIN
VELTÉR

KAMELIE
vazba a aranžování květin

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 3. Březen 2010. Ročník 41. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborný počítačový poradce:** Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 650 výtisků. **Tisk:** Tiskárna PROTISK s.r.o. ČB. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.